

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998-1999 (*)

20 AVRIL 1999

PROJET DE LOI

**organisant un répertoire national des
personnes morales et des
groupements dénués de la
personnalité juridique, soumis à des
obligations ou titulaires de droits en
vertu de la législation fiscale, sociale
et économique belge (**)**

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans le cadre de la réflexion postérieure à l'adoption de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux de pensions (*Moniteur belge* du 1er août 1996), un groupe de travail interministériel a étudié la problématique de l'identification univoque non seulement des travailleurs (salariés et indépendants) mais également des employeurs, en vue d'assurer un échange d'informations fiables entre le fisc et la sécurité sociale.

L'examen de cette question a conduit le groupe de travail à opter pour l'utilisation d'un identifiant uniforme pour les employeurs.

Cet identifiant existe pour les personnes physiques : il s'agit du numéro d'identification du Registre national des personnes physiques, régi par la loi du

(*) Cinquième session de la 49e législature.

(**) Le gouvernement demande l'urgence conformément à l'article 80 de la Constitution.

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998-1999 (*)

20 APRIL 1999

WETSONTWERP

**tot regeling van een nationaal
repertorium van de rechtspersonen en
de verenigingen zonder
rechtspersoonlijkheid, die
onderworpen zijn aan verplichtingen
of die houder zijn van rechten
krachtens de Belgische fiscale, sociale
en economische wetgeving (**)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het kader van een evaluatie na het aannemen van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels (*Belgisch Staatsblad* van 1 augustus 1996), heeft een interministeriële werkgroep de problematiek onderzocht van een eenduidige identificatie van niet alleen de werknemers (loontrekkenden en zelfstandigen), maar ook van de werkgevers, met het oog op het verzekeren van de uitwisseling van betrouwbare gegevens tussen de fiscus en de sociale zekerheid.

Na grondig onderzoek heeft de werkgroep uiteindelijk gekozen voor het gebruik van een eenvormig identificatiemiddel voor de werkgevers.

Dit identificatiemiddel bestaat voor de natuurlijke personen : het gaat om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, gere-

(*) Vijfde zitting van de 49^e zittingsperiode.

(**) De spoedbehandeling wordt door de regering gevraagd overeenkomstig artikel 80 van de Grondwet.

8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

Par contre, les employeurs ayant le statut de personnes morales ainsi que ceux qui ne peuvent revendiquer ni le statut de personne physique, ni le statut de personne morale, ne possèdent aucun identifiant uniforme. Cette dernière catégorie d'employeurs *sui generis* pouvant être qualifiée de « groupement dénué de la personnalité juridique » soumis à des obligations ou titulaire de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique.

La solution préconisée par le groupe de travail est l'utilisation du fichier informatisé du Registre national des personnes physiques et de son numéro d'identification pour les « employeurs personnes physiques ».

Pour les personnes morales et les groupements dénués de la personnalité juridique soumis à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique, le fichier informatisé du répertoire national des personnes morales et son numéro d'identification pourraient être valorisés dans la perspective de l'identification uniforme de ces personnes et groupements.

Cette dernière option suppose que le répertoire national des personnes morales reçoive une base légale à l'instar du Registre national des personnes physiques qui officialise le contenu de cette banque de données et, en particulier, le numéro d'identification ainsi que son utilisation.

Le présent projet de loi tend à atteindre cet objectif.

*
* *

Il y a lieu d'examiner la situation actuelle du répertoire national des personnes morales.

Le répertoire national des personnes morales a été organisé empiriquement à la fin des années soixante dans la perspective de l'entrée en vigueur de la TVA au 1er janvier 1971. Il est né d'un accord informel entre le service du Registre national (relevant à l'époque du ministre de la Fonction publique), la Banque nationale, le ministère de la Justice (*Moniteur belge*) et le ministère des Finances (administration de la TVA et administration des Contributions directes).

En accord avec l'administration de la TVA, le numéro d'identification attribué par le service du Registre national est devenu automatiquement le numéro de TVA pour les personnes morales assujetties à cette taxe.

Le répertoire national a travaillé pratiquement en circuit fermé, durant une dizaine d'années. Dans les années quatre-vingts, des firmes privées ont commencé à souscrire des abonnements aux données du

geld door de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Daarentegen beschikken de werkgevers die het statuut van rechtspersoon hebben, evenals diegenen die noch het statuut van natuurlijk persoon, noch het statuut van rechtspersoon hebben, over geen enkel eenvormig identificatiemiddel. Deze laatste categorie van werkgevers *sui generis* kan worden beschouwd als « een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid », die onderworpen is aan verplichtingen of die houder is van rechten krachtens de fiscale, sociale en economische wetgeving.

De oplossing die de werkgroep aanbeveelt is gebruik te maken van het geïnformatiseerd bestand van het Rijksregister van de natuurlijke personen, en van het identificatienummer voor de « werkgevers die natuurlijk persoon zijn ».

Voor de rechtspersonen en de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de fiscale, sociale en economische wetgeving, kan het geïnformatiseerd bestand van het nationaal repertorium van de rechtspersonen en zijn identificatienummer opgewaardeerd worden in het vooruitzicht van een eenvormige identificatie van voornoemde personen en verenigingen.

Deze keuze houdt wel in dat het nationaal repertorium van de rechtspersonen een wettelijke basis krijgt in navolging van het Rijksregister van de natuurlijke personen die de inhoud van deze gegevensbank officieel bekrachtigt, en meer in het bijzonder het identificatienummer en het gebruik ervan.

Dit ontwerp van wet beoogt deze doelstelling te bereiken.

*
* *

Het is noodzakelijk de huidige toestand van het nationaal repertorium van de rechtspersonen te onderzoeken.

Het nationaal repertorium van de rechtspersonen werd op een experimentele basis opgericht op het einde van de jaren zestig, in het vooruitzicht van de inwerkingtreding van de BTW op 1 januari 1971. Het is ontstaan uit een informeel akkoord tussen de dienst van het Rijksregister (dat toen ressorteerde onder de minister van Ambtenarenzaken), de Nationale Bank, het ministerie van Justitie (*Belgisch Staatsblad*) en het ministerie van Financiën (administratie van de BTW en de administratie van de Directe Belastingen). In samenspraak met de administratie van de BTW werd het identificatienummer dat toegekend werd door de dienst van het Rijksregister automatisch overgenomen als BTW-nummer voor de rechtspersonen die aan deze belasting onderworpen zijn.

Gedurende een tiental jaren heeft het nationaal repertorium bijna uitsluitend in een gesloten circuit gewerkt. In de jaren tachtig begonnen privé-bedrijven abonnementen te nemen op de gegevens van het

répertoire national. À partir de 1990, l'accès *on-line* au fichier informatisé du répertoire national a été organisé au profit des huissiers de justice, notaires et autres organismes publics ou privés. Au 31 octobre 1997, 257 raccords *on-line* étaient réalisés, dont 224 pour les huissiers de justice, 6 pour les notaires et 27 pour d'autres organismes.

Le répertoire national comporte actuellement $\pm$ 600 000 inscriptions. Chaque mois, $\pm$ 2 000 nouvelles inscriptions ont lieu.

Indépendamment des personnes morales de droit privé ou de droit public, le répertoire national enregistre des groupements dénués de la personnalité juridique, à savoir certains organismes publics non dotés de la personnalité juridique : ministères fédéraux, ministères régionaux et communautaires, certaines régions communales, etc.

Par contre, le répertoire national ne reprend pas encore l'ensemble des associations de co-propriétaires dotées de la personnalité juridique, ni la plupart des autres groupements privés dénués de la personnalité juridique soumis à des obligations en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, par exemple les associations visées à l'article 3 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales, à savoir : les associations commerciales momentanées et les associations commerciales en participation.

*
* *

La légalisation du répertoire national des personnes morales, étendu à l'ensemble des groupements dénués de la personnalité juridique soumis à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, et de son numéro d'identification se justifie dans le cadre de la modernisation de la sécurité sociale et, d'une manière plus générale, de la simplification des formalités administratives. Elle facilite en effet l'identification des personnes morales et groupements précités et les échanges d'informations entre administrations au moyen d'un identifiant obligatoire et unique.

De même, elle permet au titulaire du numéro de revendiquer dès son attribution et sa transmission à l'ensemble des banques de données publiques intéressées, son utilisation vis-à-vis des différentes administrations dans le souci d'une simplification des formalités administratives.

Il va de soi que la légalisation du répertoire national et de son numéro d'identification ne modifie en rien les procédures en usage sur le plan fiscal, social et économique.

Cependant l'inscription se fait gratuitement auprès de la première autorité publique devant la-

nationaal repertorium. Vanaf 1990 werd een *on-line* toegang tot het geïnformatiseerd bestand georganiseerd voor gerechtsdeurwaarders, notarissen en andere openbare of privé-instellingen. Op 31 oktober 1997 werden 257 *on-line* aansluitingen gerealiseerd, waaronder 224 voor gerechtsdeurwaarders, 6 voor notarissen en 27 voor andere organismen.

Het nationaal repertorium bevat momenteel zo-wat 600 000 inschrijvingen. Iedere maand komen er ongeveer 2 000 nieuwe inschrijvingen bij.

Naast de rechtspersonen van privaot of publiekrecht zijn in het nationaal repertorium ook verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid opgenomen, zoals bepaalde openbare instellingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben : federale ministeries, gewestelijke en gemeenschapsministeries, bepaalde gemeentebesturen enz.

Daarentegen bevat het nationaal repertorium nog niet het geheel van de verenigingen van mede-eigenaars die rechtspersoonlijkheid hebben, noch het merendeel van de overige privé-ondernemingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de fiscale, sociale en economische wetgeving, zoals bijvoorbeeld de verenigingen bedoeld in artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, namelijk de tijdelijke handelsverenigingen en de handelsverenigingen bij wijze van deelneming.

*
* *

Het legaliseren van het nationaal repertorium van de rechtspersonen, met uitbreiding naar het geheel van de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, en van het identificatienummer is gerechtvaardigd in het kader van de modernisering van de sociale zekerheid, en, meer algemeen, van de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten. Het vergemakkelijkt immers zowel de identificatie van de rechtspersonen en de voornoemde verenigingen, als de uitwisseling van informatie tussen de administraties door middel van een uniek en verplicht identificatiemiddel.

Op dezelfde wijze kan de houder van het nummer, vanaf de datum van de toekenning en de mededeling ervan aan het geheel van de geïnteresseerde openbare gegevensbanken, aanspraak maken op het gebruik van het nummer ten aanzien van de verschillende administraties in het belang van de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten.

Het spreekt vanzelf dat het legaliseren van het nationaal repertorium en zijn identificatienummer hoegenaamd geen invloed heeft op de bestaande procedures op fiscaal, sociaal en economisch vlak.

De inschrijving is echter gratis bij de eerste publieke overheid aan wie de rechtspersoon of de vereni-

quelle la personne morale ou le groupement sollicite son inscription au répertoire national.

En outre, la légalisation précitée n'exclut pas la conservation d'autres identifiants spécifiques utilisés pour la gestion interne des fichiers publics existants.

*
* *

Indépendamment de ce qui précède, il y a lieu de souligner que l'attribution de numéros de TVA sur la base du répertoire national des personnes morales justifie déjà à suffisance la légalisation de ce fichier.

Le répertoire national légalisé bénéficiera du personnel, de l'infrastructure, des logiciels et du fichier existants au sein du service du Registre national du ministère de l'Intérieur; ce qui n'exclut pas la collaboration d'autres départements ou services publics pour la collecte et la mise à jour des informations.

EXAMEN DES ARTICLES

Art. 2

L'article 2 désigne le maître du fichier (ministère de l'Intérieur), et définit le répertoire national comme un traitement automatisé de données. Ce terme indique qu'il s'agit non seulement d'un fichier mais d'un ensemble d'opérations permettant de réaliser l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication de données. La nature des informations concernées est également spécifiée. Il s'agit de données permettant, d'une part, d'identifier correctement la personne morale, le groupement dénué de la personnalité juridique, soumis à des obligations ou titulaire de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, et d'autre part, de renvoyer, pour d'autres informations, à des répertoires et fichiers automatisés gérés par ailleurs.

Art. 3

L'article 3 définit les différentes catégories de personnes morales et de groupements inscrits au répertoire national :

ging zijn inschrijving verzoekt in het nationaal repertorium.

Bovendien sluit het voornoemde legaliseren geen opname van andere specifieke identificatiemiddelen uit die gebruikt werden voor het intern beheer van openbare bestanden.

*
* *

Afgezien van wat voorafgaat, dient er de nadruk op gelegd te worden dat de toekenning van de BTW nummers op basis van het nationaal repertorium van de rechtspersonen reeds een voldoende rechtvaardiging is voor het legaliseren van dit bestand.

Het gelegaliseerd nationaal repertorium kan gebruik maken van het personeel, de infrastructuur, de software en de bestaande bestanden in het kader van het Rijksregister van het ministerie van Binnenlandse Zaken; dit sluit evenwel niet uit dat andere departementen of openbare diensten kunnen meewerken bij de collecte of de bijwerking van de informatiegegevens.

ONDERZOEK VAN DE ARTIKELEN

Art. 2

Artikel 2 duidt de houder van het bestand aan (ministerie van Binnenlandse Zaken), en omschrijft het nationaal repertorium als een geautomatiseerd systeem van informatieverwerking. Deze term wijst erop dat het niet alleen om een bestand gaat maar om een geheel van verwerkingen dat de verwezenlijking van de opneming, de bewaring, het beheer en de mededeling van informatiegegevens als functie heeft. De aard van de bedoelde informatie wordt eveneens gespecificeerd. Het gaat om gegevens die, enerzijds, moeten toelaten om de rechtspersonen en de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving correct te identificeren en, anderzijds, om te verwijzen naar repertoria en geautomatiseerde bestanden die elders beheerd worden, voor meer informatie.

Art. 3

Artikel 3 beschrijft de verschillende categorieën van rechtspersonen en verenigingen die worden opgenomen in het nationaal repertorium :

1° les personnes morales de droit belge :

a) *les personnes morales de droit privé* :

— les sociétés commerciales (société en nom collectif, société en commandite simple, société en commandite par actions, société anonyme, société privée à responsabilité limitée, SPRL uni-personnelle, société coopérative à responsabilité illimitée et solidaire, société coopérative à responsabilité limitée); les sociétés civiles à forme commerciale; les sociétés à finalité sociale (constituées selon une des formes des sociétés commerciales);

— les sociétés agricoles, les groupements sans but de lucre (ASBL, établissements d'utilité publique, etc), les associations de copropriétaires, les groupements d'intérêt économique, etc.

b) *les personnes morales de droit public* :

— collectivités territoriales belges (État, provinces, communes, régions, communautés);
 — corporations professionnelles ordres;
 — établissements publics (loi du 16 mars 1954 catégories ABCD);
 — centres publics d'aide sociale;
 — monts-de-piété;
 — temporel des cultes;
 — polders et wateringen.

2° Les personnes morales de droit international public ou de droit public étranger ayant en Belgique leur siège, une représentation permanente, un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, un bien immobilier en propriété ou en jouissance : Union européenne, OTAN, SHAPE, UEO, État étranger possédant un bien immobilier en Belgique, en propriété ou en jouissance, entreprise publique étrangère dotée de la personnalité juridique ayant un bureau en Belgique et exerçant une activité commerciale ou employant du personnel.

3° Les personnes morales de droit privé étranger ayant en Belgique une succursale, un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, un bien immobilier en propriété ou en jouissance (sociétés commerciales étrangères) ou qui y sont soumises à des obligations ou qui y sont titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge (sociétés commerciales étrangères sans lien avec la Belgique qui concluent des contrats en Belgique).

1° de rechtspersonen van Belgisch recht :

a) *de rechtspersonen van privaatrecht* :

— de handelsvennootschappen (vennootschap onder firma, gewone commanditaire vennootschap, commanditaire vennootschap op aandelen, naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, éénpersoons BVBA, coöperatieve vennootschap met beperkte hoofdelijke aansprakelijkheid, coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid); de burgerlijke vennootschappen met de vorm van handelsvennootschap; de vennootschappen met een sociaal oogmerk (opgericht onder één van de vormen van een handelsvennootschap);

— de landbouwvennootschappen; groeperingen zonder winstoogmerken (VZW, instelling van openbaar nut enz.), verenigingen van mede-eigenaars, de economische samenwerkingsverbanden enz.

b) *de rechtspersonen van publiekrecht* :

— Belgische territoriale gemeenschappen (Rijk, provincies, gemeenten, gewesten, gemeenschappen);
 — beroepsorden;
 — openbare instellingen (wet van 16 maart 1954 categorieën ABCD);
 — openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
 — pandhuizen;
 — erediensten;
 — polders en wateringen.

2° De rechtspersonen van internationaal publiekrecht of van buitenlands publiekrecht die in België beschikken over een zetel, een permanente vertegenwoordiging, een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, een onroerend goed in eigendom of in genot : Europese Unie, NAVO, SHAPE, WEU, vreemde Staat die een onroerend goed in eigendom of in genot heeft in België, buitenlandse openbare onderneming die de rechtspersoonlijkheid bezit en in België een bureau heeft en die een handelsactiviteit uitvoert of personeel tewerkstelt.

3° De rechtspersonen van buitenlands privaatrecht die in België beschikken over een filiaal, een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, een onroerend goed in eigendom of in genot (buitenlandse handelsvennootschappen) of die er onderworpen zijn aan verplichtingen of die er houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving (buitenlandse handelsvennootschappen die geen verbinding hebben met België maar die toch contracten afsluiten in België).

4° Les groupements dénués de la personnalité juridique soumis à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge et relevant du droit belge, du droit étranger ou du droit international qui appartiennent aux catégories déterminées par le Roi : associations commerciales en participation, associations momentanées, ambassades étrangères, représentations permanentes d'organisations internationales, organismes publics non dotés de la personnalité juridique.

Les différents critères d'inscription visés aux points 2° et 3° doivent être considérés isolément.

La composition du numéro d'identification sera fixée par un arrêté royal ultérieur. Ce numéro intangible dès son attribution permet d'éviter des erreurs d'identification dans les traitements de données. Il comporte, en principe, une référence à la catégorie de personne morale ou de groupement, un nombre progressif et un nombre de contrôle.

Les règles relatives à l'attribution du numéro précité comportent, outre le principe d'intangibilité, les principes de suppression et de conservation lors des mutations affectant les personnes morales et groupements.

Dernier alinéa de l'article 3 :

- il n'est pas question que la personne morale ou le groupement concerné doive prendre lui-même l'initiative de son inscription au répertoire national;
- l'inscription s'opère auprès de la première autorité fédérale devant laquelle la personne morale ou le groupement la sollicite;
- l'inscription est gratuite.

Art. 4

L'article 4 détermine les informations obligatoirement enregistrées au répertoire national.

Il convient d'apporter des précisions sur certaines d'entre elles.

Par forme juridique, il faut entendre le statut de la personne morale ou du groupement : société anonyme, société en nom collectif, société coopérative, ASBL, société civile, association commerciale momentanée, association commerciale en participation, etc.

Par situation juridique, il convient d'envisager le concordat judiciaire, les différents modes de dissolution des sociétés commerciales (dissolution de plein droit par arrivée du terme, dissolution anticipée, liquidation, faillite, fusion par absorption, fusion par constitution d'une nouvelle société, etc.), les mutations juridiques affectant les ASBL, (dissolution, liquidation), la cessation d'activité d'une association

4° De verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, en voortvloeiend uit het Belgisch recht, het buitenlands recht of het internationaal recht die behoren tot de door de Koning bepaalde categorieën : handelsverenigingen bij wijze van deelneming, tijdelijke handelsverenigingen, buitenlandse ambassades, permanente vertegenwoordigingen van internationale organisaties, openbare diensten die geen rechtspersoonlijkheid hebben.

De verschillende inschrijvingscriteria bedoeld in de punten 2° en 3° moeten afzonderlijk worden beschouwd.

De samenstelling van het identificatienummer zal worden vastgelegd in een later koninklijk besluit. Dit van bij de toekenning onaantastbaar nummer moet toelaten vergissingen inzake identificatie in de gegevensverwerkingen te vermijden. Het bevat, in beginsel, een verwijzing naar de categorie van rechtspersoon of vereniging, een oplopend nummer en een controlenummer.

De regels met betrekking tot de toekenning van het voornoemde nummer bevatten, naast het principe van de onaantastbaarheid, de principes van de suppressie en de bewaring tijdens de mutaties die van toepassing zijn op de rechtspersonen en verenigingen.

Laatste lid van artikel 3 :

- het niet de bedoeling is dat een rechtspersoon of een vereniging zelf het initiatief moet nemen om zich in te schrijven bij het repertorium;
- de inschrijving gebeurt via de federale overheidsdienst waar de onderneming zich het eerst aanbiedt;
- de inschrijving gebeurt kosteloos.

Art. 4

Artikel 4 bepaalt de informatiegegevens die verplicht moeten worden opgenomen in het nationaal repertorium.

Het is raadzaam om enkele preciseringen aan te brengen bij enkele van die gegevens.

Onder juridische vorm moet het statuut van de rechtspersoon of vereniging worden verstaan : naamloze vennootschap, vennootschap onder firma, coöperatieve vennootschap, VZW, burgerlijke vennootschap, tijdelijke handelsvereniging, handelsvereniging bij wijze van deelneming enz.

Onder juridische toestand dient te worden verstaan : het gerechtelijk akkoord, de verschillende manieren van ontbinding van handelsvennootschappen (van rechtswege, ontbinding door termijnverloop, vervroegde ontbinding, vereffening, faillissement, fusie door overneming, fusie door oprichting van een nieuwe vennootschap enz.), juridische wijzigingen met betrekking tot een VZW (ontbinding,

momentanée, la fusion d'associations d'employeurs, etc.

En ce qui concerne les groupements dénués de la personnalité juridique, l'information visée à l'article 4, 2°, s'inspire de la notion de domicile civil des personnes physiques. La détermination de l'adresse se fonde sur un seul des critères parmi ceux visés à la disposition précitée.

Les sources des données enregistrées au répertoire national sont diverses : le *Moniteur belge* et les annexes du *Moniteur belge*, actes authentiques déposés auprès des greffes des tribunaux de commerce, actes sous seing privé et tout document admis par une législation spécifique.

Les informations visées à l'article 4, 6°, consistent en la mention d'une référence au répertoire ou fichier automatisé conservant lesdites informations.

Art. 5

L'article 5 vise à assurer l'efficacité et la régularité de la collecte et de la tenue à jour des informations. Cet article consacre le principe de la collecte unique des données, de la décentralisation de la collecte et de la tenue à jour des informations.

Le répertoire national des personnes morales et des groupements dénués de la personnalité juridique est appelé à fonctionner comme le Registre national des personnes physiques. Il s'agit en l'espèce d'un fichier central qui par un réseau approprié reçoit les collectes et les mises à jour introduites par les autorités habilitées à y procéder et met immédiatement l'information à disposition de tous les utilisateurs.

Les informations minimales sont toujours enregistrées dans le répertoire national. Après cet enregistrement seulement, la personne morale ou groupe concerné reçoit son numéro d'identification. Sur avis de la Commission de coordination installée auprès des services du premier ministre, le Roi détermine l'autorité, l'administration ou le service public habilité pour l'introduction des données générales dans le répertoire, ainsi que les modalités de transmission. Ceci consacre le principe de la décentralisation des collectes.

Ainsi, il est envisagé de confier la collecte et la tenue à jour de la situation juridique au registre central du commerce dont l'organisation et la gestion relèvent du ministre de la Justice et du ministre qui a les Classes Moyennes dans ses attributions. Il s'agit des mises à jour résultant de l'application des lois relatives au concordat judiciaire et sur les faillites et des dispositions des lois coordonnées sur les sociétés commerciales relatives aux divers modes de dissolution de celles-ci.

vereffening), stopzetting van de activiteit van een tijdelijke vereniging, fusie van werkgeversverenigingen enz.

Met betrekking tot de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid is de informatie bedoeld in artikel 4, 2°, gebaseerd op het begrip van het burgerlijk adres van de natuurlijke persoon. De vaststelling van het adres is gebaseerd op één van de criteria aangehaald in de voormelde bepaling.

De bronnen van de informatiegegevens die worden opgenomen in het nationaal repertorium zijn van velerlei aard : het *Belgisch Staatsblad* en de bijlagen bij het *Belgisch Staatsblad*, authentieke akten neergelegd op de griffie van de handelsrechtbanken, onderhandse akten en ieder document toegelaten door een bijzondere wetgeving.

De informatie bedoeld in artikel 4, 6°, bevatten de verwijzing naar een repertorium of geïnformatiseerd bestand waarin deze informatiegegevens opgeslagen zijn.

Art. 5

Artikel 5 beoogt de doelmatigheid en de nauwgezetheid van de collecte en het bijwerken van de informatiegegevens te verzekeren. Dit artikel bevestigt het principe van de eenmalige collecte, van de decentralisatie van de basiscollecte en van het bijhouden van de gegevens.

Het nationaal repertorium van de rechtspersonen en de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid is bestemd om te werken zoals het Rijksregister van de natuurlijke personen. Het betreft in dit geval een centraal bestand dat, door middel van een aangepast netwerk, de collecten en bijwerkingen ontvangt die werden ingevoerd door de daartoe bevoegde overheden, en dat deze informatie onmiddellijk ter beschikking stelt van alle gebruikers van het netwerk.

Het vereiste minimum aan gegevens wordt steeds opgenomen in het nationaal repertorium. Het is pas na deze registratie dat de betrokken rechtspersoon of vereniging het identificatienummer ontvangt. Na advies van de bij de diensten van de eerste minister ingestelde Coördinatiecommissie, wijst de Koning de overheid, administratie of openbare dienst aan die gemachtigd is om de algemene gegevens in het repertorium in te voeren, evenals de modaliteiten inzake mededeling ervan. Dit bevestigt het principe van de decentralisatie van de basiscollecte.

Zo wordt vooropgesteld om de collecte en het bijhouden van de juridische toestand toe te vertrouwen aan het centraal handelsregister dat voor zijn organisatie en beheer afhangt van de minister van Justitie en van de minister die bevoegd is voor Middenstand. Het gaat hier om bijwerkingen die voortkomen uit de toepassing van de wetten op het gerechtelijk akkoord en het faillissement en de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen met betrekking tot de verschillende wijzen van ontbinding ervan.

L'autorité chargée de la collecte a, selon un principe de bonne administration, la responsabilité de l'exactitude des informations qu'elle collecte et tient à jour.

Éviter que la collecte de mêmes données se fasse plusieurs fois par des services différents est un second principe consacré à l'article 5, par les termes « la collecte unique ». Pour les données générales, cette collecte unique peut être garantie par les modalités de communication.

Pour les données spécifiques visées à l'article 4, 6°, un système de renvoi aux autres banques de données est organisé.

Le dispositif mis en place par l'article 5 permet à la personne morale ou au groupement concerné de s'inscrire auprès d'une des autorités compétentes, et d'y obtenir son numéro d'identification.

Le dernier alinéa de l'article 5 définit la responsabilité du ministère de l'Intérieur par rapport aux autres autorités, administrations et services publics.

Art. 6

L'obligation d'utilisation du numéro d'identification du répertoire national a pour but de simplifier les flux d'informations entre les administrations ou entre le titulaire du numéro et les administrations. Le titulaire du numéro d'identification aura tant le droit que l'obligation de n'utiliser que cet identifiant dans ses rapports avec les administrations.

Le dernier alinéa de l'article 6 appelle le commentaire suivant : Sans préjudice des dispositions légales et réglementaires existantes qui règlent l'accès à ces fichiers, ces conditions et modalités seront applicables à toutes les institutions publiques et ont pour objectif, conformément au principe de proportionnalité et de bonne administration, de veiller à ce que les données relatives aux entreprises et associations soient utilisées avec les précautions nécessaires, tant en ce qui concerne la confidentialité que la prévention d'abus et d'abus de compétence.

Art. 7

Dans un souci d'efficacité, le numéro d'identification est communiqué à son titulaire dès son attribution, en vue de lui permettre de satisfaire à l'obligation d'utiliser ledit numéro dans ses rapports avec les administrations.

Art. 8

L'article 8 consacre le droit d'accès de la personne morale ou du groupement dénué de la personnalité

De l'overheid die belast is met het opmaken van de basiscollecte is, volgens een beginsel van behoorlijk bestuur verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die zij invoert en bijhoudt.

Om te vermijden dat een zelfde collecte meerdere keren zou worden gedaan door verschillende diensten werd in artikel 5 een tweede principe bevestigd namelijk dit van de « eenmalige collecte ». Voor de algemene gegevens wordt de eenmalige collecte gewaarborgd door de modaliteiten van de mededeling.

Voor de bijzondere gegevens bedoeld in artikel 4, 6°, is een verwijzingssysteem naar andere gegevensbanken georganiseerd.

De beschikking van artikel 5 maakt het de rechtspersoon of de betrokken vereniging mogelijk zich in te schrijven bij één van de bevoegde overheden, en er zijn identificatienummers te bekomen.

Het laatste lid van artikel 5 bepaalt de verantwoordelijkheid van het ministerie van Binnenlandse Zaken ten opzichte van de andere overheden, administraties en openbare diensten.

Art. 6

Het verplichte gebruik van het identificatienummer van het nationaal repertorium heeft tot doel de stroom aan informatiegegevens te vereenvoudigen tussen de administraties of tussen de houder van het nummer en de administratie. De houder van het identificatienummer heeft zowel het recht als de plicht om in zijn contacten met de administraties enkel dit identificatiemiddel te gebruiken.

Het laatste lid van artikel 6 heeft tot gevolg het volgende commentaar : Deze voorwaarden en modaliteiten zullen, onverminderd de reeds bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen die de toegang tot deze bestanden regelen, op alle overheidsinstellingen van toepassing zijn, zonder onderscheid, en hebben tot doel, overeenkomstig de principes van proportionaliteit en behoorlijk bestuur, ervoor te zorgen dat het gebruik van gegevens betreffende de ondernemingen en verenigingen met de nodige voorzorgen zal plaatsvinden, zowel voor wat betreft de confidentialiteit ervan als ter voorkoming van misbruiken en van machtsoverschrijding.

Art. 7

Uit zorg voor de doelmatigheid wordt het identificatienummer aan de houder ervan medegedeeld zodra het toegekend wordt; zodoende kan hij voldoen aan zijn verplichting om het identificatienummer te gebruiken in zijn contacten met de administraties.

Art. 8

Artikel 8 waarborgt de rechtspersoon en de vereniging het recht op toegang tot de informatiegegevens

juridique aux informations enregistrées à son sujet au répertoire national, ainsi que la possibilité de rectifier les données imprécises, incomplètes ou inexactes.

Art. 9

L'article 9 consacre le principe de la liberté d'accès au répertoire sous réserve du respect de modalités techniques. Il prévoit la rétribution des services et travaux informatiques du répertoire national au profit de ses utilisateurs.

Sauf pour les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, une demande d'accès aux informations visées à l'article 4, alinéa 1er, 4° et 6° devra être introduite auprès d'un Comité d'autorisation, selon les critères fixés par le Roi qui autorise éventuellement l'accès.

Art. 10

L'article 10 habilite le Roi à modifier les lois et arrêtés royaux pour assurer l'identification correcte des personnes morales et groupements, la collecte unique et décentralisée des informations et la simplification administrative qu'implique l'utilisation obligatoire du numéro d'identification.

Art. 11

La création de la Commission de coordination en vertu de l'article 11 s'impose en raison des différentes instances appelées à participer à l'application de la loi et de la complexité des matières visées aux articles 5 et 10.

L'Agence pour la simplification administrative créée auprès des services du premier ministre est appelée à remplir un rôle d'orientation pour la réalisation de la collecte unique des données relatives aux entreprises. La Commission de coordination créée par le présent projet doit être considérée comme un groupe de travail technique. La relation entre l'Agence pour la simplification administrative et la Commission de coordination est définie à l'article 11 du projet de loi.

Art. 12

L'article 12 crée et détermine la composition du Comité d'autorisation dont les compétences sont mentionnées dans l'article 9, alinéa 2.

die daaromtrent in het nationaal repertorium zijn opgeslagen, evenals de mogelijkheid tot verbetering van de onnauwkeurige, onvolledige of onjuiste gegevens.

Art. 9

Artikel 9 bepaalt het principe van de vrije toegang tot het repertorium onder voorbehoud van de naleving van de technische modaliteiten. Het artikel voorziet ook in de vergoeding van de diensten en werken op informaticagebied die het nationaal repertorium uitvoert ten gunste van zijn gebruikers.

Behalve voor de in artikel 5 bedoelde overheden, administraties en openbare diensten moet een verzoek tot toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 4° en 6° ingediend worden bij een Toelatingscomité, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde criteria, waarna Hij eventueel toegang verleent.

Art. 10

Artikel 10 machtigt de Koning om de wetten en koninklijke besluiten te wijzigen teneinde zorg te dragen voor de correcte identificatie van de rechtspersonen en verenigingen, de eenmalige en de gedecentraliseerde collecte van gegevens en de administratieve vereenvoudiging die het verplichte gebruik van het identificatienummer met zich mee brengt.

Art. 11

De oprichting van de Coördinatiecommissie krachtens artikel 11 is noodzakelijk vanwege de verschillende instanties waarop een beroep gedaan wordt bij de toepassing van deze wet, en vanwege de complexiteit van de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 5 en 10.

De Dienst voor administratieve vereenvoudiging opgericht bij de diensten van de eerste minister, dient een sturende opdracht te vervullen met betrekking tot de uitwerking van de eenmalige collecte van gegevens bij ondernemingen. De Coördinatiecommissie zoals bedoeld in voorliggend ontwerp dient beschouwd te worden als een technische werkgroep. De relatie Dienst administratieve vereenvoudiging en Coördinatiecommissie wordt in artikel 11 van het wetsontwerp bepaald.

Art. 12

Artikel 12 bepaalt de oprichting en de samenstelling van een Toelatingscomité waarvan de bevoegdheden zijn vastgelegd in artikel 9, tweede lid.

Art. 13

L'article 13 vise à assurer la confidentialité, l'exactitude, la sûreté et le traitement approprié des informations conservées par le répertoire national.

Art. 14

Des dispositions pénales sont prévues en cas d'infraction aux articles 8, 9 et 13.

Art. 15

La création de la Commission de coordination s'impose dès la publication de la loi au *Moniteur belge*, en vue de la préparation des arrêtés d'exécution. La mise en vigueur des autres dispositions est tributaire desdits arrêtés.

Tel est, Mesdames, Messieurs, le projet de loi que le gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le premier ministre,

J.-L. DEHAENE

Le ministre de l'Économie,

E. DI RUPO

Le ministre de l'Intérieur,

L. VAN DEN BOSSCHE

Le ministre des Finances,

J.-J. VISEUR

Le ministre des Affaires sociales,

M. DE GALAN

Le ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises,

K. PINXTEN

Le ministre de la Justice,

T. VAN PARYS

Art. 13

Artikel 13 streeft ernaar de vertrouwelijkheid, de juistheid, de veiligheid en de gepaste verwerking van de gegevens die bewaard worden in het nationaal repertorium te verzekeren.

Art. 14

Strafbepalingen worden voorzien in geval van overtreding van de artikelen 8, 9 en 13.

Art. 15

De oprichting van de Coördinatiecommissie is vereist vanaf de publicatie van de wet in het *Belgisch Staatsblad*, met het oog op de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten. De inwerkingtreding van de andere bepalingen hangt af van deze besluiten.

Dit is, Dames en Heren, het wetsontwerp dat de regering de eer heeft aan uw beraadslaging voor te leggen.

De eerste minister,

J.-L. DEHAENE,

De minister van Economische Zaken,

E. DI RUPO

De minister van Binnenlandse Zaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

De minister van Financiën,

J.-J. VISEUR

De minister van Sociale Zaken,

M. DE GALAN

De minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen,

K. PINXTEN

De minister van Justitie,

T. VAN PARYS

AVANT-PROJET DE LOI

soutmis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi organisant un répertoire national des personnes morales et des entités autres que des personnes physiques, soumises à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Le répertoire national des personnes morales et des entités autres que des personnes physiques, soumises à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, ci-après dénommé « le répertoire national », consiste en un traitement automatisé de données permettant, conformément aux dispositions de la présente loi, l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication d'informations relatives aux personnes morales et aux entités précitées.

Art. 3

Sont inscrites au répertoire national :

1° les personnes morales de droit belge;
2° les personnes morales de droit international public ou de droit public étranger ayant en Belgique leur siège, ou une représentation permanente, ou un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou un bien immobilier;

3° les personnes morales de droit privé étranger ayant en Belgique une succursale, ou un siège quelconque d'exploitation, ou un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou un bien immobilier;

4° les entités autres que les personnes physiques soumises à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, et relevant du droit belge, du droit étranger ou du droit international.

Un numéro d'identification est attribué aux personnes morales et aux entités précitées lors de leur inscription au répertoire national. La composition du numéro d'identification et ses règles d'attribution sont déterminées par le Roi.

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot regeling van een nationaal repertorium van de rechtspersonen en de entiteiten, andere dan natuurlijke personen, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Het nationaal repertorium van de rechtspersonen en van de entiteiten, andere dan de natuurlijke personen, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, hierna genoemd « het nationaal repertorium », omvat de geautomatiseerde verwerking van gegevens en zorgt, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, voor de opname, de bewaring, het beheer en de mededeling van informatie betreffende de rechtspersonen en de hogergenoemde entiteiten.

Art. 3

In het nationaal repertorium worden ingeschreven :

1° de rechtspersonen van Belgisch recht;
2° de rechtspersonen van internationaal publiekrecht of van buitenlands publiekrecht die in België beschikken over een zetel, of een permanente vertegenwoordiging, of een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of een onroerend goed;

3° de rechtspersonen van buitenlands privaatrecht die in België beschikken over een filiaal, of een exploitatiezetel, of een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of een onroerend goed;

4° de entiteiten, andere dan de natuurlijke personen, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, en voortvloeiend uit het Belgisch recht, het buitenlands recht of het internationaal recht.

Ieder rechtspersoon of iedere voormelde entiteit krijgt bij zijn eerste inschrijving in het nationaal repertorium een identificatienummer. De Koning bepaalt de samenstelling van het identificatienummer, en de regels volgens dewelke het wordt toegekend.

Art. 4

Pour chaque personne morale ou chaque entité visée à l'article 2, les données générales suivantes sont obligatoirement enregistrées et conservées au répertoire national :

- 1° le nom, la dénomination ou la raison sociale;
- 2° la désignation précise de l'adresse selon le cas du siège social, du siège d'exploitation, de la succursale, du siège de la représentation permanente, du représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou du bien immobilier, et pour les entités visées à l'article 2, l'adresse de l'exigibilité des obligations et de l'exercice des droits;
- 3° la forme juridique;
- 4° la situation juridique;
- 5° la source des informations énumérées aux points 1° à 4°;
- 6° la nature et la localisation des données autres que celles énumérées aux points 1° à 4°, enregistrées dans les répertoires et fichiers automatisés gérés par les autorités, administrations et services publics désignés par le Roi.

Le Roi détermine, après avis de la Commission de coordination visée à l'article 11, les autres informations spécifiques à certaines personnes morales ou entités visées à l'article 2 susceptibles d'être enregistrées et conservées au répertoire national.

Toute modification apportée aux données visées aux alinéas 1er et 2 ainsi que leur date de prise d'effet sont mentionnées au répertoire national. Ces données sont conservées pendant trente ans à compter de la perte de la personnalité juridique pour les personnes morales ou de la cessation d'activité pour les entités visées à l'article 2.

Art. 5

Après avis de la Commission de coordination visée à l'article 11, le Roi désigne les autorités, administrations et services publics qui sont chargés, en ce qui concerne les personnes morales et entités qu'il détermine, selon la répartition fonctionnelle qu'il fixe, de la collecte unique et de la tenue à jour des informations visées à l'article 4, alinéa 1er, 1° à 4° ainsi que des informations auxquelles il est fait référence dans le répertoire national en vertu de l'article 4, alinéa 1er, 6°.

Parmi ces autorités, administrations et services publics figurent :

- 1° l'administration générale des impôts au ministère des Finances;
- 2° le *Moniteur belge* au ministère de la Justice;
- 3° le Registre central du commerce auprès du ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture;
- 4° la Centrale des bilans auprès de la Banque Nationale;
- 5° l'Office national de sécurité sociale;
- 6° l'Office national de sécurité sociale des administrations provinciales locales;
- 7° l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants;
- 8° l'Institut national de statistique.

Art. 4

Voor ieder rechtspersoon of voor iedere in artikel 2 bedoelde entiteit worden volgende algemene inlichtingen verplicht opgeslagen en bewaard in het nationaal repertorium :

- 1° de naam, de benaming of de firmanaam;
- 2° de nauwkeurige aanwijzing van het adres, naargelang het geval, van de maatschappelijke zetel, van de exploitatiezetel, van het filiaal, van de zetel van de permanente vertegenwoordiging, van de vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of van het onroerend goed, en voor de in artikel 2 bedoelde entiteiten van het adres van de invorderbaarheid van de verplichtingen en van de uitoefening van de rechten;
- 3° de juridische vorm;
- 4° de juridische toestand;
- 5° de bron van de onder de punten 1° tot 4° opgesomde informaties;
- 6° de aard en de lokalisatie van de andere dan de onder de punten 1° tot 4° opgesomde gegevens, opgenomen in de repertoria en geautomatiseerde bestanden die beheerd worden door de overheden, administraties en openbare diensten die de Koning aanwijst.

De Koning bepaalt na advies van de in artikel 11 bedoelde Coördinatiecommissie de andere bijzondere informatiegegevens die voor bepaalde rechtspersonen en entiteiten als bedoeld in artikel 2 kunnen worden opgenomen en bewaard in het nationaal repertorium.

Iedere wijziging die wordt aangebracht aan de gegevens bedoeld in het eerste en tweede lid moet in het nationaal repertorium worden vermeld met aanduiding van de datum waarop zij in werking treedt. Deze gegevens worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen van de dag van het verlies van de rechtspersoonlijkheid voor de rechtspersonen, of van de stopzetting van de activiteit voor de in artikel 2 bedoelde entiteiten.

Art. 5

Na advies van de in artikel 11 bedoelde Coördinatiecommissie, wijst de Koning de overheden, administraties en openbare diensten aan die belast zijn, wat betreft de rechtspersonen en de entiteiten die Hij aanduidt, volgens de functionele verdeling die Hij vastlegt, met de unieke verzameling en het bijhouden van de gegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 1° tot 4°, evenals met de informaties waar hij naar verwijst in het nationaal repertorium krachtens artikel 4, eerste lid, 6°.

Onder deze overheden, administraties en diensten komen voor :

- 1° de Algemene Administratie van de Belastingen bij het ministerie van Financiën;
- 2° het *Belgisch Staatsblad* bij het ministerie van Justitie;
- 3° het Centraal Handelsregister bij het ministerie van Middenstand en Landbouw;
- 4° de Balanscentrale van de Nationale Bank;
- 5° de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;
- 6° de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten;
- 7° het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
- 8° het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Le Roi détermine les modalités et délais de transmission relatifs aux informations visées à l'alinéa 1er.

Art. 6

L'utilisation du numéro d'identification du répertoire national est obligatoire dans les rapports que les titulaires dudit numéro et les tiers ont avec les différentes autorités, administrations et services déterminés par le Roi ainsi que dans les rapports que ces derniers ont entre eux relativement aux titulaires précités.

Les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er, prennent les mesures nécessaires afin que le numéro d'identification du répertoire national constitue une clé donnant accès tant aux données reprises dans le répertoire national qu'à celles reprises dans les répertoires et fichiers automatisés qu'ils gèrent.

Art. 7

Le numéro d'identification du répertoire national est communiqué à son titulaire, dès son attribution, par les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er.

Art. 8

Toute personne morale ou entité inscrite au répertoire national a le droit d'obtenir communication des données la concernant qui sont enregistrées ou référencées au répertoire national. Si les informations communiquées se révèlent imprécises, incomplètes ou inexactes, la personne morale ou l'entité inscrite au répertoire national fait procéder à la rectification desdites informations.

Ces droits et obligations sont exercés auprès des autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er, conformément à la procédure fixée par le Roi.

Art. 9

L'accès au répertoire national n'est soumis à aucune autorisation quant à son principe pour les données mentionnées sous l'article 4, alinéa 1er, 1° à 5°. Toutefois, les modalités techniques de cet accès sont déterminées par le Roi.

L'accès et l'utilisation des informations visées à l'article 4, alinéa 1er, 6° nécessite chaque fois une autorisation de principe du Comité d'autorisation visé à l'article 12, à l'exception des cas déterminés par le Roi. Chaque autorisation d'accès et d'utilisation précise au moins :

- 1° les données sur lesquelles portent l'autorisation;
- 2° les catégories de personnes à qui ces données peuvent être fournies;
- 3° les finalités d'intérêt général pour lesquelles les informations communiquées peuvent être utilisées.

De Koning regelt de modaliteiten en termijnen voor de mededeling van de gegevens bedoeld in het eerste lid.

Art. 6

Het gebruik van het identificatienummer van het nationaal repertorium is verplicht in de betrekkingen die de houders van het nummer, en derden hebben met de verschillende overheden, administraties en diensten aangevuld door de Koning, evenals in de betrekkingen die deze laatste onderling hebben betreffende de voormelde titularissen.

De in het artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten nemen de nodige maatregelen opdat het identificatienummer van het nationaal repertorium de sleutel vormt die toegang geeft tot zowel de gegevens die opgenomen zijn in het nationaal repertorium, als tot de gegevens die zijn opgenomen in de repertoria en geautomatiseerde bestanden die door hen worden beheerd.

Art. 7

Het identificatienummer van het nationaal repertorium wordt vanaf de toekenning medegedeeld aan de titularis door de in artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten.

Art. 8

Iedere in het nationaal repertorium ingeschreven rechtspersoon of entiteit heeft recht op mededeling van de hem betreffende informatiegegevens die opgenomen zijn of waarnaar verwezen wordt in het nationaal repertorium. Indien blijkt dat de medegedeelde informatiegegevens onnauwkeurig, onvolledig of onjuist zijn, moet de in het nationaal repertorium ingeschreven rechtspersoon of entiteit laten overgaan tot de verbetering van deze gegevens.

Deze rechten en verplichtingen worden uitgeoefend bij de in artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten, overeenkomstig de procedure die door de Koning wordt vastgesteld.

Art. 9

De toegang tot het nationaal repertorium is aan geen enkele toestemming onderworpen wat betreft het principe van de gegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 1° tot 5°. De Koning zal niettemin de technische modaliteiten vastleggen voor de toegang.

Voor de toegang en het gebruik van de informatiegegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 6° is iedere keer het principeakkoord van het in artikel 12 bedoelde Toelatingscomité, met uitzondering van de door de Koning bepaalde gevallen. Ieder akkoord voor toegang en gebruik vermeldt minstens :

- 1° de informatiegegevens waarop het akkoord betrekking heeft;
- 2° de categorieën van personen die deze gegevens mogen verkrijgen;
- 3° de doeleinden van algemeen belang waarvoor de medegedeelde informatiegegevens mogen worden gebruikt.

Les prestations du répertoire national au profit de ses utilisateurs peuvent donner lieu à des rétributions fixées par le Roi.

Art. 10

Le Roi peut, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres et de l'avis de la Commission de coordination prévue à l'article 11, abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales en vigueur en vue d'assurer de manière uniforme l'identification des personnes morales et des entités visées à l'article 3, la collecte des informations visées à l'article 4 et la collecte unique visée à l'article 5, alinéa 1er, ainsi que l'utilisation mutuelle et réciproque du numéro d'identification du répertoire national prévue à l'article 6.

Les arrêtés royaux pris en vertu de l'alinéa 1er cessent de produire leurs effets à la fin du douzième mois qui suit leur publication au *Moniteur belge*, s'ils n'ont pas été confirmés par la loi avant cette date.

Art. 11

Il est créé une Commission de Coordination auprès des Services du premier ministre chargée de faire des propositions en vue de l'application des articles 5 et 10 de la présente loi.

Le Roi fixe la composition et l'organisation de ladite commission.

Art. 12

Il est créé un Comité d'autorisation auprès du ministère de l'Intérieur composé de trois membres et de trois membres suppléants. Un membre et un membre suppléant sont désignés par le Roi parmi les fonctionnaires généraux qui ont le répertoire national dans leur compétence. Deux membres et deux membres suppléants sont désignés par la Commission de protection de la vie privée parmi ses membres ou ses membres suppléants.

Le Comité d'autorisation désigne le président parmi ses membres. Le Comité d'autorisation fixe son règlement d'ordre intérieur.

Art. 13

Le Roi fixe, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, hormis l'article 11, qui entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

De verrichtingen van het nationaal repertorium ten gunste van zijn gebruikers kunnen aanleiding geven tot vergoedingen vastgesteld door de Koning.

Art. 10

De Koning kan, bij in Ministerraad overlegde besluiten en na advies van de Coördinatiecommissie bedoeld in artikel 11, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen teneinde op eenvoudige wijze te voorzien in de identificatie van de rechtspersonen en de instellingen bedoeld in artikel 3, het verzamelen van de informatiegegevens bedoeld in artikel 4, de unieke en gedecentraliseerde verzameling bedoeld in artikel 5, eerste lid, evenals het onderlinge en wederzijdse gebruik van het identificatienummer van het nationaal repertorium voorzien in artikel 6.

De in het eerste lid bedoelde koninklijke besluiten hebben geen uitwerking meer op het eind van de twaalfde maand volgend op hun publicatie in het *Belgisch Staatsblad*, als zij voor deze datum niet door een wet werden bekrachtigd.

Art. 11

Er wordt een Coördinatiecommissie opgericht bij de Diensten van de eerste minister die belast is met het formuleren van voorstellen met het oog op de toepassing van de artikelen 5 en 10 van onderhavige wet.

De Koning regelt de samenstelling en de werking van voornoemde commissie.

Art. 12

Er wordt een Toelatingscomité opgericht bij het ministerie van Binnenlandse Zaken dat bestaat uit drie leden en drie plaatsvervangende leden. Een lid en een plaatsvervangend lid worden door de Koning aangeduid onder de ambtenaren-generaal die het nationaal repertorium onder hun bevoegdheid hebben. Twee leden en twee plaatsvervangende leden worden door de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer aangewezen onder hun leden of plaatsvervangende leden.

Het Goedkeuringscomité wijst onder zijn leden een voorzitter aan. Het Goedkeuringscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op.

Art. 13

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de datum waarop deze wet in werking treedt, met uitzondering van artikel 11 dat in werking treedt op de dag van de publicatie van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le ministre de l'Intérieur, le 5 août 1998, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un projet de loi « organisant un répertoire national des personnes morales et des entités autres que des personnes physiques, soumises à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge », a donné le 17 février 1999 l'avis suivant :

Observation préalable

Contrôle budgétaire

L'avis de l'inspecteur des Finances relatif à l'avant-projet de loi a été considéré comme négatif dans une note du ministre du Budget, qui soulevait aussi la question de savoir si le ministre de la Fonction publique n'avait pas à être consulté puisque du personnel serait recruté pour l'exécution de la loi. La même note observait encore ce qui suit :

« Voor de invoering van het enig nummer wordt een rekening gepresenteerd van in totaal 127,6 miljoen Belgische frank. Zoals gezegd kan zonder dossier van ambtenarenzaken, geen uitspraak worden gedaan over de vraag voor 50 bijkomende contractuelen tegen een kostprijs van 95,8 miljoen Belgische frank. De summierse verantwoording van de kosten voor de aanpassing van de bestaande software en voor de verdere uitbreiding van de hardware maken het evenmin mogelijk de specifieke vraag in te willigen. Daar het om een project gaat dat ten minste een achttal bestaande databanken op elkaar moet afstemmen, moet dit voorstel bovendien kunnen aantonen hoe de synergieën met alle betrokken diensten worden gerealiseerd. Met andere woorden in de huidige stand van het dossier is het onmogelijk om zowel de totale omvang van de te realiseren kosten als de mogelijke kostenverminderingen als gevolg van een doorgedreven samenwerking te beoordelen.

Tot besluit moeten bijgevolg binnen de toegestane middelen van het Rijksregister prioriteiten worden gesteld. Voor 1998 beschikt het Rijksregister met inbegrip van de eenmalige bijkomende middelen ten belope van 40 miljoen Belgische frank die het bij de begrotingscontrole 98 heeft bekomen voor de aanzuivering van facturen over 226,2 miljoen Belgische frank werkingsmiddelen. Voor 1999 is na de begrotingsbilaterale een akkoord bereikt over een totaal van 205,6 miljoen Belgische frank.

Het spreekt voor zich dat prioriteit moet worden gegeven aan de continuïteit van de bestaande systemen en dus voorrang moet worden gegeven aan de problematiek van het jaar 2000. Dit kan echter niet zonder bij voorrang de aansprakelijkheid in te roepen van de ondernemingen waarvan het Rijksregister afhankelijk is.

Wat de problematiek van het enig nummer betreft kan met het voorgelegde wetsontwerp slechts worden ingestemd in de mate zo snel mogelijk meer klaarheid wordt gebracht over de reële omvang van het project evenals over de mogelijke samenwerking met andere diensten. ».

Les éclaircissements demandés au ministère de l'Intérieur sur le point de savoir si le dossier satisfaisait, dans ces conditions, aux exigences de l'arrêté royal du 16 novem-

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 5 augustus 1998 door de minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot regeling van een nationaal repertorium van de rechtspersonen en de entiteiten, andere dan natuurlijke personen, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving », heeft op 17 februari 1999 het volgende advies gegeven :

Voorafgaande opmerking

Begrotingscontrole

Het advies van de inspecteur van Financiën betreffende het voorontwerp van wet is in een nota van de minister van Begroting als negatief beschouwd; in die nota werd ook de vraag opgeworpen of het advies van de minister van Ambtenarenzaken niet hoeft te worden ingewonnen, aangezien personeel zou worden aangeworven voor de uitvoering van de wet. In dezelfde nota werd nog het volgende opgemerkt :

« Voor de invoering van het enig nummer wordt een rekening gepresenteerd van in totaal 127,6 miljoen Belgische frank. Zoals gezegd kan zonder dossier van ambtenarenzaken, geen uitspraak worden gedaan over de vraag voor 50 bijkomende contractuelen tegen een kostprijs van 95,8 miljoen Belgische frank. De summierse verantwoording van de kosten voor de aanpassing van de bestaande software en voor de verdere uitbreiding van de hardware maken het evenmin mogelijk de specifieke vraag in te willigen. Daar het om een project gaat dat ten minste een achttal bestaande databanken op elkaar moet afstemmen, moet dit voorstel bovendien kunnen aantonen hoe de synergieën met alle betrokken diensten worden gerealiseerd. Met andere woorden in de huidige stand van het dossier is het onmogelijk om zowel de totale omvang van de te realiseren kosten als de mogelijke kostenverminderingen als gevolg van een doorgedreven samenwerking te beoordelen.

Tot besluit moeten bijgevolg binnen de toegestane middelen van het Rijksregister prioriteiten worden gesteld. Voor 1998 beschikt het Rijksregister met inbegrip van de eenmalige bijkomende middelen ten belope van 40 miljoen Belgische frank die het bij de begrotingscontrole 98 heeft bekomen voor de aanzuivering van facturen over 226,2 miljoen Belgische frank werkingsmiddelen. Voor 1999 is na de begrotingsbilaterale een akkoord bereikt over een totaal van 205,6 miljoen Belgische frank.

Het spreekt voor zich dat prioriteit moet worden gegeven aan de continuïteit van de bestaande systemen en dus voorrang moet worden gegeven aan de problematiek van het jaar 2000. Dit kan echter niet zonder bij voorrang de aansprakelijkheid in te roepen van de ondernemingen waarvan het Rijksregister afhankelijk is.

Wat de problematiek van het enig nummer betreft kan met het voorgelegde wetsontwerp slechts worden ingestemd in de mate zo snel mogelijk meer klaarheid wordt gebracht over de reële omvang van het project evenals over de mogelijke samenwerking met andere diensten. ».

Op het verzoek gericht aan het ministerie van Binnenlandse Zaken om duidelijkheid te verschaffen omtrent de vraag of het dossier in die omstandigheden voldoet aan de

bre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire n'ont pas été obtenus. C'est pourquoi, le présent avis est donné sous la réserve de l'accomplissement ultérieur des formalités préalables précitées.

Observations générales

Cohérence de l'ordonnancement juridique

Selon l'exposé des motifs, l'avant-projet de loi tend à donner au répertoire national des personnes morales une base légale qui officialise le contenu de cette banque de données et, en particulier, le numéro d'identification ainsi que son utilisation. L'avant-projet tend aussi à accroître considérablement les potentialités de ce répertoire. Il confère également des droits mais aussi des obligations à des autorités publiques et aux administrés. Enfin, il attribue au Roi et à un Comité d'autorisation, des pouvoirs très étendus.

Ces constatations justifient que le législateur, à l'occasion de la discussion des textes en projet, et le pouvoir exécutif, lors de l'application de la loi, soient attentifs aux enjeux suivants.

1. Il ressort de l'ensemble de l'avant-projet et, singulièrement, de son article 4, que le répertoire national des personnes morales pourra contenir des données relatives à des personnes physiques ⁽¹⁾, dont le nombre et l'objet pourraient s'étendre, en vertu d'arrêtés royaux pris sur le pied de l'article 4, alinéa 1er, 6°, ou alinéa 2, ce qui se comprend aisément : les personnes morales ne peuvent agir que par l'intermédiaire de personnes physiques.

Par ailleurs, en ce qui concerne les groupements dépourvus de la personnalité juridique, que vise également l'avant-projet, les données les concernant auront, par la force des choses, trait aux personnes physiques qui les constituent.

Se pose, dès lors, la question des rapports entre l'avant-projet de loi et la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, récemment modifiée par la loi du 11 décembre 1998 en vue d'y transposer la directive 95/46/CE du 24 octobre 1995 du Parlement européen et du Conseil relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement de données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, quand bien même l'intention des auteurs de l'avant-projet, selon les déclarations des fonctionnaires délégués, serait-elle de développer le moins possible cet aspect du répertoire.

Interrogés sur le point de savoir si, dans les cas où le répertoire national enregistra des données relatives à des personnes physiques, l'avant-projet de loi devait s'interpréter comme dérogeant implicitement aux principes fondamentaux inscrits dans la loi du 8 décembre 1992, les fonctionnaires délégués ont répondu par la négative.

Cette réponse permet de postuler que l'avant-projet ne pourra pas porter atteinte aux équilibres recherchés dans la loi du 8 décembre 1992, que la Constitution, en particulier son article 22, et les conventions internationales, singulièrement l'article 8 de la Convention européenne de

vereisten van het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole, is geen antwoord verkregen. Dit advies wordt dan ook verstrekt op voorwaarde dat de genoemde voorafgaande vormvereisten nog worden vervuld.

Algemene opmerkingen

Samenhang van de rechtsordening

Luidens de memorie van toelichting strekt het voorontwerp van wet ertoe een rechtsgrond te verschaffen voor het nationaal repertorium van rechtspersonen, die de inhoud van die gegevensbank officieel bekrachtigt, in het bijzonder het identificatienummer en het gebruik ervan. Het voorontwerp strekt er tevens toe de mogelijkheden die dat repertorium biedt aanzienlijk uit te breiden. Het verleent tevens rechten, maar legt ook verplichtingen op aan overheidsdiensten en burgers. Ten slotte verleent het de Koning en een « Toelatingscomité » zeer ruime bevoegdheden.

Deze bevindingen zijn redenen voor de wetgever om bij de bespreking van de ontworpen regeling, en voor de uitvoerende macht om bij de toepassing van de wet, op de volgende zaken te letten.

1. Uit het voorontwerp in zijn geheel, en in het bijzonder uit artikel 4 ervan, blijkt dat het nationaal repertorium van rechtspersonen gegevens betreffende natuurlijke personen zal kunnen bevatten ⁽¹⁾, waarvan het aantal en het onderwerp kan worden uitgebreid krachtens koninklijke besluiten uitgevaardigd op de wet van artikel 4, eerste lid, 6°, of tweede lid, wat zeer begrijpelijk is : rechtspersonen kunnen alleen maar optreden via natuurlijke personen.

Bovendien hebben de gegevens betreffende groeperingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben en waarop het voorontwerp ook betrekking heeft, uiteraard betrekking op de natuurlijke personen waaruit die groeperingen bestaan.

De vraag rijst dan ook wat de verhoudingen zijn tussen het voorontwerp van wet en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, onlangs gewijzigd bij de wet van 11 december 1998 om daarin richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad om te zetten betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens, ook al is het, volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaren, de bedoeling van de stellers van het voorontwerp zo min mogelijk in te gaan op dat aspect van het repertorium.

Op de vraag of het voorontwerp van wet, in de gevallen dat in het nationaal repertorium gegevens worden opgenomen over natuurlijke personen, zo moet worden uitgelegd dat het impliciet afwijkt van de grondbeginselen vastgelegd in de wet van 8 december 1992, hebben de gemachtigde ambtenaren ontkennend geantwoord.

Op basis van dat antwoord kan ervan worden uitgegaan dat het voorontwerp geen afbreuk mag doen aan het evenwicht dat men tot stand heeft proberen te brengen in de wet van 8 december 1992, zoals dat vereist is krachtens de Grondwet, inzonderheid artikel 22 ervan, en krachtens de

⁽¹⁾ Voyez l'article 4, alinéa 1er, 2° : « la désignation précise de l'adresse du représentant responsable au regard du droit belge ».

⁽¹⁾ Zie artikel 4, eerste lid, 2° : « de nauwkeurige aanwijzing van het adres van de vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is ».

sauvegarde des droits de l'homme, commandent de trouver.

Elle est aussi conforme à ce qu'avait déclaré le ministre de la Justice dans l'exposé introductif qu'il avait fait devant la Commission de la Chambre des représentants au sujet du projet de loi qui est devenu la loi du 8 décembre 1992, où il s'était exprimé comme suit :

« Le projet pose les principes généraux en matière de protection de la vie privée qui s'imposeront à toutes les banques de données tant du secteur privé que du secteur public (...).

Aussi, cette réglementation pourra-t-elle être encore complétée par des dispositions spécifiques qui ne pourront cependant pas s'écarter de cette législation de base.

Les lois précitées sur la Banque-carrefour de la sécurité sociale, sur le Registre national, sur le crédit à la consommation en sont des exemples. » ⁽¹⁾.

Dans l'exposé des motifs de la même loi, la question avait déjà été esquissée, en ces termes :

« Il va de soi toutefois que si les données relatives à des personnes morales contiennent des informations relatives à des personnes physiques (par exemple les noms des administrateurs d'une société, ou des membres d'une association sans but lucratif), ces dernières bénéficieront, à l'égard des données qui les concernent, de la totalité de la protection donnée par la loi. » ⁽²⁾.

Au demeurant, le législateur belge ne saurait priver les personnes physiques des garanties que la directive 95/46/CE leur offre, au seul motif qu'une donnée les concernant est enregistrée dans un répertoire consacré aux personnes morales.

Dans ce contexte, et en raison aussi de l'article 12 de l'avant-projet de loi, qui prévoit que la Commission de la protection de la vie privée désignera parmi ses membres, quatre membres du Comité d'autorisation institué par ledit article, il est recommandé de demander l'avis de la Commission à propos de l'avant-projet de loi, comme l'article 29, § 1er, de la loi du 8 décembre 1992 permet de le faire, au gouvernement comme aux Chambres législatives.

2. La Convention pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel, faite à Strasbourg le 28 janvier 1981 et approuvée par la loi du 17 juin 1991 dispose comme suit en son article 5 :

« Les données à caractère personnel faisant l'objet d'un traitement automatisé sont :

- a) obtenues et traitées loyalement et licitement;
- b) enregistrées pour des finalités déterminées et légitimes et ne sont pas utilisées de manière incompatible avec ces finalités;
- c) adéquates, pertinentes et non excessives par rapport aux finalités pour lesquelles elles sont enregistrées;
- d) exactes et, si nécessaire, mises à jour;

internationale verdragen, inzonderheid artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Het genoemde antwoord stemt ook overeen met wat de minister van Justitie verklaard had in de inleiding die hij had gegeven voor de Commissie van de Kamer van volksvertegenwoordigers over het wetsontwerp dat de wet van 8 december 1992 is geworden, waarin hij het volgende heeft gezegd :

« Het ontwerp legt de algemene beginselen inzake bescherming vast, die zullen gelden voor alle gegevensbanken, ongeacht of ze de particuliere dan wel de publieke sector betreffen (...).

Deze reglementering kan aldus nog worden aangevuld met specifieke bepalingen die evenwel niet van deze basiswet mogen afwijken.

De voormelde wetten op de Kruispuntbank van de sociale zekerheid, op het Rijksregister, op het consumentenkrediet zijn voorbeelden. » ⁽¹⁾.

In de memorie van toelichting bij dezelfde wet, was de problematiek reeds geschetst in de volgende bewoordingen :

« Het spreekt uiteraard vanzelf dat wanneer gegevens in verband met rechtspersonen informatie bevat (lees : bevatten) omtrent natuurlijke personen (bijvoorbeeld de namen van de bestuurders van een vennootschap of de leden van een vereniging zonder winstoogmerk), deze lasten met betrekking tot de gegevens die hen betreffen, de volledige bescherming genieten die terzake door de wet is gewaarborgd. » ⁽²⁾.

De Belgische wetgever zou natuurlijke personen trouwens nooit de waarborgen die hun door richtlijn 95/46/EG geboden worden, kunnen ontfangen louter en alleen op de grond dat een gegeven dat hen betreft, opgenomen is in een repertorium op rechtspersonen.

Gelet op het bovenstaande en ook vanwege artikel 12 van het voorontwerp van wet, dat bepaalt dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer uit haar midden vier leden aanwijst voor de bij dat artikel ingestelde Toelatingscomité, is het geraden het advies van de Commissie in te winnen over het voorontwerp van wet, zoals artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992 de regering en de Wetgevende Kamers daartoe de mogelijkheid biedt.

2. Artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, opgemaakt te Straatsburg op 28 januari 1981, en goedgekeurd bij de wet van 17 juni 1991, bepaalt het volgende :

« Persoonsgegevens die langs geautomatiseerde weg worden verwerkt, dienen :

- a) op eerlijke en wettige wijze te worden verkregen en verwerkt;
- b) te worden opgeslagen voor duidelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en niet te worden gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden;
- c) toereikend, terzake dienend en niet overmatig te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden opgeslagen;
- d) nauwkeurig te zijn en, zo nodig, te worden bijgewerkt;

⁽¹⁾ Doc. parl., Chambre, 1991-1992, n° 413/12, p. 6.

⁽²⁾ Doc. parl., Chambre, 1990-1991, n° 1610/1.

⁽¹⁾ Gedr. St., Kamer, 1991-1992, n° 413/12, blz. 6.

⁽²⁾ Gedr. St., Kamer, 1990-1991, n° 1610/1.

e) conservées sous une forme permettant l'identification des personnes concernées pendant une durée n'excédant pas celle nécessaire aux finalités pour lesquelles elles ont enregistrées. ».

Or, l'article 3, paragraphe 2, b, de la Convention prévoit que tout État peut s'engager à l'appliquer « également à des informations afférentes à des groupements, associations, fondations, sociétés, corporations, ou à tout autre organisme regroupant directement ou indirectement des personnes physiques et jouissant ou non de la personnalité juridique. ».

Bien que la Belgique n'ait pas fait à ce jour de déclaration en ce sens, il paraît raisonnable de tenir compte, dans la conception du régime juridique du répertoire national, de ce que les auteurs de la Convention ont bien aperçu : l'étroite relation qui peut exister, dans certains cas, entre certaines formes de personnes morales et les personnes physiques. L'observation vaut aussi bien pour la rédaction de l'avant-projet de loi, que pour les mesures à prendre pour son exécution. Il pourrait être envisagé, par exemple, que les informations relatives aux associations créées dans l'esprit de l'article 27 de la Constitution ⁽¹⁾, ne puissent concerner que les obligations de celles-ci en matière fiscale, sociale ou « économique » (pour ce dernier terme, au sens de la loi relative à la statistique publique, comme observé sous l'article 2.).

3. Certaines des garanties offertes par la Constitution et par la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme ne sont pas étrangères aux personnes morales ⁽²⁾ ⁽³⁾. On ne peut en faire abstraction dans l'élaboration du régime juridique du répertoire national, tel qu'il sera défini par la loi et ses arrêtés d'application.

4. Enfin, les auteurs de l'avant-projet ne peuvent négliger les interférences possibles entre l'avant-projet de loi et la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale, qui charge la Banque-carrefour de tenir à jour un répertoire concernant des personnes physiques mais aussi « les associations, dotées ou non de la personnalité civile et toutes institutions ou administrations publiques » (article 2, alinéa 1er, 3°, et article 6). Leurs conséquences doivent être élucidées, soit dans l'exposé des motifs, soit par des adaptations législatives.

Terminologie

L'expression « entités autres que des personnes physiques/entiteiten, andere dan (de) natuurlijke personen » est impropre. Le terme « entité » désigne « une réalité abstrai-

e) te worden bewaard in een zodanige vorm dat de betrokkene hierdoor niet langer te identificeren is dan strikt noodzakelijk is voor het doel waarvoor de gegevens zijn opgeslagen. ».

Artikel 3, lid 2, b, van het Verdrag bepaalt dat iedere Staat zich ertoe kan verbinden het Verdrag ook toe te passen « op gegevens betreffende groeperingen, verenigingen, stichtingen, vennootschappen, of enig ander lichaam dat direct of indirect uit natuurlijke personen bestaat, ongeacht of het rechtspersoonlijkheid bezit; ».

Ofschoon België tot op heden nog geen verklaring in die zin heeft gedaan, lijkt het redelijk dat, bij het uitwerken van de rechtsregeling voor het nationaal repertorium, rekening wordt gehouden met wat de initiatiefnemers van het Verdrag hebben gemerkt : de nauwe band die er in bepaalde gevallen kan zijn tussen bepaalde vormen van rechtspersonen en natuurlijke personen. De opmerking geldt zowel voor de redactie van het voorontwerp van wet, als voor de uit te vaardigen maatregelen tot uitvoering ervan. Er zou bijvoorbeeld aan gedacht kunnen worden te bepalen dat informatie betreffende verenigingen die worden opgericht naar het idee van artikel 27 van de Grondwet ⁽¹⁾, alleen maar betrekking mag hebben op de verplichtingen van die verenigingen op fiscaal, sociaal of « economisch » gebied (laatstgenoemde term in de zin van de wet betreffende de openbare statistiek, zoals opgemerkt wordt onder artikel 2.).

3. Sommige van de waarborgen die geboden worden door de Grondwet en door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens zijn rechtspersonen niet vreemd ⁽²⁾ ⁽³⁾. Dat mag niet over het hoofd worden gezien bij het uitwerken van de rechtsregeling voor het nationaal repertorium, zoals die bij de wet en bij de besluiten tot uitvoering daarvan zal worden vastgesteld.

4. Ten slotte mogen de stellers van het voorontwerp er niet aan voorbijgaan dat het voorontwerp van wet mogelijk zal interfereren met de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, waarbij de Kruispuntbank wordt opgedragen een repertorium op natuurlijke personen bij te houden, maar ook op « de verenigingen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, en alle instellingen of openbare besturen » (artikel 2, eerste lid, 3°, en artikel 6). Omtrent de gevolgen daarvan dient opheldering te worden verschaft, ofwel in de memorie van toelichting, ofwel via wetsaanpassingen.

Terminologie

De uitdrukking « entiteiten, andere dan (de) natuurlijke personen/entités autres que des personnes physiques » is ongeschikt. De term « entité » betekent « une réalité ab-

⁽¹⁾ Voyez surtout la loi du 27 juin 1921 accordant la personnalité civile aux associations sans but lucratif et aux établissements d'utilité publique.

⁽²⁾ Cour d'arbitrage, arrêt n° 23/89 du 13 octobre 1989, concernant la liberté d'association des personnes morales.

⁽³⁾ Voyez entre autres J. Velu et R. Ergéc (« La Convention européenne des droits de l'homme », RPDB, spécialement les nos 82 à 85), qui expliquent que : « la Convention protège, en principe, non seulement les personnes physiques, mais également les personnes morales relevant de la juridiction des États contractants. En effet, les auteurs de la Convention se sont abstenus, à dessein, d'utiliser le terme « individu » et ont préféré l'expression « personne », sans le qualificatif « physique ». ».

⁽¹⁾ Zie vooral de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend.

⁽²⁾ Arbitragehof, arrest n° 23/89 van 13 oktober 1989, betreffende de vrijheid van vereniging voor rechtspersonen.

⁽³⁾ Zie onder meer J. Velu en R. Ergéc (« La Convention européenne des droits de l'homme », RPDB, inzonderheid de nos 82 tot 85), die uitleggen : « la Convention protège, en principe, non seulement les personnes physiques, mais également les personnes morales relevant de la juridiction des États contractants. En effet, les auteurs de la Convention se sont abstenus, à dessein, d'utiliser le terme « individu » et ont préféré l'expression « personne », sans le qualificatif « physique ». ».

te qui n'est conçue que par l'esprit ». Une personne physique ne peut donc constituer une « entité » et l'expression « entités autres que des personnes physiques » est tautologique.

En néerlandais, le mot « *entiteit* » est défini ainsi qu'il est indiqué dans la version néerlandaise du présent avis.

Il ressort de l'exposé des motifs que les auteurs de l'avant-projet entendent par là désigner tantôt des groupements dénués de la personnalité juridique, telles que les associations momentanées et en participation, tantôt des organismes publics non dotés de la personnalité juridique qui se rattachent cependant à des personnes morales de droit public, comme les départements ministériels et les régions communales.

Mieux vaut, dès lors, d'une part, remplacer, tant dans l'intitulé que dans le dispositif de l'avant-projet, l'expression « entités autres que des personnes physiques » par celle de « groupements dénués de la personnalité juridique » et, d'autre part, dresser une liste de ce que l'exposé des motifs appelle « organismes publics non dotés de la personnalité juridique », lesquels seraient, pour les besoins de la loi en projet, assimilés à des personnes morales de droit public; cette liste pourrait être complétée par le Roi, à la condition que l'avant-projet de loi L'y habilite expressément.

Observations particulières

Art. 2

1. Selon l'exposé des motifs, le répertoire national des personnes morales « a été organisé empiriquement à la fin des années soixante » et l'avant-projet de loi tend à lui donner « une base légale, à l'instar du Registre national des personnes physiques »; il est encore précisé que ce « répertoire national légalisé » bénéficiera des moyens du service du Registre national du ministère de l'Intérieur, « ce qui n'exclut pas la collaboration d'autres départements ou services publics pour la collecte et la mise à jour des informations ».

Mieux vaut exprimer, dans la loi elle-même, le rattachement du répertoire à un département ministériel déterminé, pour identifier plus clairement qui répondra de son bon fonctionnement; en tout cas, il est important que la loi désigne l'autorité publique qui est le maître du fichier ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Voyez, par exemple, à titre de comparaison, l'article 1er de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale.

straite qui n'est conçue que par l'esprit ». Een natuurlijke persoon kan dus geen « *entité* » zijn, en de uitdrukking « *entités autres que des personnes physiques* » is een tautologie.

In het Nederlands betekent het woord « *entiteit* » volgens de bekendste verklarende woordenboeken het volgende :

— Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal :

1. iets dat wezenlijk is, syn. wezenlijkheid;
2. eenheid (7);

= een onderdeel dat op zichzelf een min of meer afgerond geheel vormt.

— Wolters' Handwoordenboek Nederlands, Koenen :

1. iets dat werkelijk bestaat; eenheid;
2. (Belg. pol) voormalig zelfstandige deelgemeente.

— Verschuieren, Groot Geïllustreerd Woordenboek :

1. wat de essentie van een wezen uitmaakt;
2. iets dat werkelijk bestaat.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat de stellers van het voorontwerp met die uitdrukking nu eens doelen op groeperingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben, zoals tijdelijke handelsverenigingen en handelsverenigingen bij wijze van deelneming, dan weer op openbare instellingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben, maar die behoren bij publiekrechtelijke rechtspersonen, zoals ministeriële departementen en gemeentebedrijven.

Het zou dan ook beter zijn enerzijds zowel in het opschrift als in het dispositief van het voorontwerp de uitdrukking « *entiteiten, andere dan (de) natuurlijke personen* » te vervangen door de uitdrukking « *groeperingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben* » en anderzijds een opsomming te geven van wat in de memorie van toelichting « *openbare instellingen die geen rechtspersoonlijkheid hebben* » wordt genoemd, die ten behoeve van de ontworpen wet gelijkgesteld zouden worden met publiekrechtelijke rechtspersonen; die opsomming kan door de Koning worden aangevuld op voorwaarde dat het voorontwerp van wet Hem daartoe uitdrukkelijk machtiging verleent.

Bijzondere opmerkingen

Art. 2

1. Luidens de memorie van toelichting is het nationaal repertorium van rechtspersonen « op een experimentele basis opgericht op het einde van de jaren zestig » en strekt het voorontwerp van wet ertoe voor dat repertorium « een wettelijke basis te verschaffen in navolging van het Rijksregister van de natuurlijke personen »; voorts wordt gepreciseerd dat dit « gelegaliseerd nationaal repertorium » gebruik kan maken van het personeel en de voorzieningen van het Rijksregister van het ministerie van Binnenlandse Zaken, « (wat evenwel niet uitsluit) dat andere departementen of openbare diensten kunnen meewerken bij de collecte of de bijwerking van de informatiegegevens ».

Het zou beter zijn in de wet zelf weer te geven dat het repertorium onder een bepaald ministerie valt, om duidelijker aan te geven wie instaat voor de goede werking ervan; het is in ieder geval belangrijk dat in de wet de overheid wordt aangewezen die de houder van het bestand is ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bijvoorbeeld, ter vergelijking, artikel 1 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

2. Selon l'exposé des motifs, la législation « économique » dont il est question dans l'article 2, vise la collecte de données à laquelle procède l'Institut national de statistique.

Si telle est bien l'intention des auteurs de l'avant-projet, il y a donc lieu de se référer dans le dispositif, non pas au concept trop vague de « législation économique », mais bien à la loi du 4 juillet 1962 relative à la statistique publique; il va de soi que les garanties prévues par cette loi devront rester d'application ⁽¹⁾; aussi est-ce à bon droit que l'avant-projet de loi s'abstient d'y apporter des dérogations.

3. Pour plus de clarté et en écho aux observations générales, il importe de préciser dans la disposition examinée que la permission d'enregistrer, de conserver, d'exploiter et de communiquer les informations que donne l'article 2 de l'avant-projet, est donnée non seulement « conformément aux dispositions de la présente loi », comme le prévoit l'avant-projet, mais aussi conformément aux législations ou aux réglementations qui autorisent la collecte originelle des données. Ceci garantirait le respect des finalités des traitements autorisés qui sont inscrites dans ces textes et permettrait, en même temps, de fixer des bornes aux pouvoirs donnés au Roi par l'avant-projet de loi.

Art. 3

Si telle est bien l'intention de l'auteur de l'avant-projet, il y a lieu de préciser à l'alinéa 1er, 2° et 3°, « ... ou un bien immobilier en propriété ou en jouissance; ».

Art. 4

Alinéa 1er, 6°

L'article examiné énumère nommément un certain nombre de données devant être enregistrées et conservées au répertoire national (alinéa 1er, 1° à 4°). Il prévoit, en outre, l'indication de « la nature et (de) la localisation des données autres que celles énumérées aux points 1° à 4°, enregistrées dans les répertoires et fichiers automatisés gérés par les autorités, administrations et services publics désignés par le Roi » (alinéa 1er, 6°).

L'enregistrement et la conservation obligatoires de la nature et de la localisation de ces dernières données, constitueront en soi des informations individualisées, puisque l'obligation vaut pour « chaque » personne; on peut d'ailleurs concevoir qu'au sein d'une même catégorie abstraite de personnes morales ou d'« entités autres que des personnes physiques », l'étendue des informations disponibles soit variable d'une personne à l'autre, considérée *in concreto*. Ces variations seront par elles-mêmes, porteuses d'informations (par exemple, figurer ou non dans un fichier déterminé). Le législateur aura à y être attentif lors de la discussion de l'article 9, alinéa 2, de l'avant-projet qui autorise la prise de connaissance de ces « données autres » sous certaines conditions, de même qu'il aura à prêter attention au fait que ces données ne seront pas nécessairement des données accessibles au public en général.

⁽¹⁾ Voyez, en particulier, les articles 2 et 2bis.

2. Luidens de memorie van toelichting heeft de « economische » wetgeving waarvan sprake is in artikel 2, betrekking op de inzameling van gegevens die verricht wordt door het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Indien dat inderdaad de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp, dient in het dispositief niet teruggegrepen te worden naar het begrip « economische wetgeving », dat te vaag is, maar naar de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek; het spreekt vanzelf dat de waarborgen welke die wet biedt, moeten blijven gelden ⁽¹⁾; het voorontwerp van wet onthoudt zich er dan ook terecht van in afwijkingen te voorzien.

3. Duidelijkheidshalve en overeenkomstig de algemene opmerkingen, moet in de onderzochte bepaling worden vermeld dat de toestemming die bij artikel 2 van het voorontwerp wordt verleend om gegevens op te nemen, te bewaren, te beheren en mee te delen, niet alleen wordt verleend « overeenkomstig de bepalingen van deze wet », zoals in het voorontwerp wordt bepaald, maar ook overeenkomstig de wetten of verordeningen waarbij de eerste verwerking van de gegevens wordt toegestaan. Dat zou de naleving waarborgen van de doeleinden van de toegestane verwerkingen die in die regelingen bepaald zijn en zou tegelijk de mogelijkheid bieden om de bevoegdheden die het voorontwerp van wet aan de Koning geeft, af te bakenen.

Art. 3

Als zulks de bedoeling is van de steller van het voorontwerp, moet in het eerste lid, 2° en 3°, het volgende worden gepreciseerd : « ..., of een onroerend goed waarvan ze in het bezit of in het genot zijn; ».

Art. 4

Eerste lid, 6°

Het onderzochte artikel bevat een uitdrukkelijke opsomming van gegevens die in het nationaal repertorium moeten worden opgenomen en bewaard (eerste lid, 1° tot 4°). Het bepaalt bovendien dat « de aard en de lokalisatie van de andere dan de onder de punten 1° en 4° opgesomde gegevens, opgenomen in de repertoria en geautomatiseerde bestanden die beheerd worden door de overheden, administraties en openbare diensten die de Koning aanwijst » moeten worden opgegeven (eerste lid, 6°).

Het verplichte opnemen en bewaren van de aard en de « lokalisatie » van laatstgenoemde gegevens, zijn op zich geïndividualiseerde gegevens, aangezien de verplichting voor « elke » persoon geldt; het is trouwens denkbaar dat binnen eenzelfde abstracte categorie van rechtspersonen of « entiteiten, andere dan natuurlijke personen », de omvang van de beschikbare gegevens van de ene concreet beschouwde persoon tot de andere verschilt. Die verschillen leveren op zich informatie op (bijvoorbeeld : al dan niet in een bepaald bestand voorkomen). De wetgever zal daarop moeten letten tijdens de bespreking van artikel 9, tweede lid, van het voorontwerp, dat bepaalt dat onder bepaalde voorwaarden kennis van die « andere ... gegevens » mag worden genomen, net zoals hij er aandacht aan zal moeten schenken dat die gegevens niet noodzakelijk voor iedereen toegankelijk zullen zijn.

⁽¹⁾ Zie in het bijzonder de artikelen 2 en 2bis.

Par ailleurs, on se rappellera que ces « autres » données, par l'indétermination du concept, pourraient inclure des données à caractère personnel. Ce qui impose, on l'a vu, d'imaginer dès à présent la combinaison du régime de l'avant-projet de loi avec le droit commun de la protection de la vie privée des personnes physiques, tel qu'il est défini dans la loi du 8 décembre 1992.

Alinéa 2

En vertu de l'alinéa 2 de la même disposition, le Roi se voit également conférer le pouvoir de déterminer les autres informations spécifiques à certaines personnes morales ou entités visées à l'article 2, qui pourront être enregistrées et conservées au répertoire national ⁽¹⁾.

Lu en conjonction avec l'article 9, on voit que l'article 4, alinéa 2, vise l'enregistrement et la conservation de données qui, à la différence de celles énumérées à l'alinéa 1er, 1° à 5° (accès libre) ou 6° (accès conditionnel), ne sont pas soumises à un régime organisé d'utilisation. Cette lacune doit être comblée à l'article 9, pour autant que le législateur admette le bien-fondé de l'extension du contenu du répertoire national par arrêté royal, qu'autorise l'article 4, alinéa 2, de l'avant-projet. Si cette habilitation donnée au Roi était maintenue, elle devrait en tout cas être revue dans un sens restrictif.

Art. 5

1. Le texte et l'exposé des motifs devraient clarifier l'articulation entre le système de la collecte décentralisée des informations et le principe de la collecte unique établis par l'avant-projet de loi, la mise en œuvre combinée des deux règles n'allant pas de soi.

2. L'autorité qui collecte les données est tenue de vérifier ces données et de les rectifier si elles ne sont pas correctes. En effet, aux termes de l'exposé des motifs :

« l'autorité chargée de la collecte a, selon un principe de bonne administration, la responsabilité de l'exactitude des informations qu'elle collecte. ».

Cette obligation doit être inscrite dans le dispositif.

Art. 6

1. À l'alinéa 1er, l'obligation faite aux tiers, en vertu de ce texte, d'utiliser le numéro d'identification des titulaires dudit numéro, suscite la question de savoir comment les tiers auront connaissance de ce numéro, de façon systéma-

⁽¹⁾ Selon les explications fournies au Conseil d'État par les fonctionnaires délégués, l'intention serait que le répertoire national mette son matériel et son savoir-faire au service des tiers détenteurs de ces informations, à leur demande, cette fonction de « conservatoire » de données étant assurée au bénéfice exclusif des dépositaires de l'information originelle. Ces tiers seraient exclusivement des autorités publiques. Si telle est bien l'intention, cette restriction fondamentale doit être inscrite dans la loi.

Bovendien behoort erop gewezen te worden dat die « andere » gegevens, door de vaagheid van het begrip, ook persoonsgegevens kunnen omvatten. Dat betekent dat, zoals reeds is opgemerkt, nu reeds de regeling die in uitzicht gesteld wordt in het voorontwerp van wet verbonden moet worden met de gemeenrechtelijke regeling van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen, vastgelegd in de wet van 8 december 1992.

Tweede lid

Krachtens het tweede lid van diezelfde bepaling krijgt de Koning ook de bevoegdheid om de andere gegevens te bepalen die eigen zijn aan bepaalde rechtspersonen of « entiteiten » genoemd in artikel 2, die in het nationaal repertorium opgenomen en bewaard kunnen worden ⁽¹⁾.

In onderling verband gelezen met artikel 9 blijkt artikel 4, tweede lid, betrekking te hebben op het opnemen en bewaren van gegevens waarvoor geen georganiseerd systeem voor het gebruik ervan is uitgewerkt, in tegenstelling met de gegevens die in het eerste lid, 1° tot 5° (vrije toegang) of 6° (toegang onder bepaalde voorwaarden) worden opgesomd. Die leemte moet worden aangevuld in artikel 9, voorzover de wetgever het gegrond vindt om de inhoud van het nationaal repertorium bij koninklijk besluit uit te breiden, een uitbreiding die bij artikel 4, tweede lid, van het voorontwerp wordt toegestaan. Als die bevoegdheid die aan de Koning wordt opgedragen behouden wordt, moet ze in elk geval in restrictieve zin worden herzien.

Art. 5

1. In het ontwerp en de memorie van toelichting moet de samenhang tussen het systeem van gedecentraliseerde gegevensverzameling en het principe van de eenmalige gegevensverzameling, die door het voorontwerp van wet worden ingesteld, worden verduidelijkt, want de gezamenlijke toepassing van de twee regels ligt niet voor de hand.

2. De overheidsinstantie die de gegevens verzamelt, moet controleren of ze juist zijn en ze verbeteren als ze niet juist zijn. In de memorie van toelichting staat immers het volgende :

« De overheid die belast is met het opmaken van de basiscollecte is, volgens het beginsel van een goede administratie, verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die zij invoert. ».

Die verplichting moet in het dispositief worden vastgelegd.

Art. 6

1. Krachtens het eerste lid zijn derden verplicht om het identificatienummer van de houders van dat nummer te gebruiken. Daarbij rijst de vraag hoe derden dat nummer systematisch kunnen kennen en zelfs hoe zij in sommige

⁽¹⁾ Volgens de uitleg die de gemachtigde ambtenaren aan de Raad van State hebben gegeven, is het de bedoeling dat het nationaal repertorium zijn voorzieningen en *know-how* ter beschikking stelt van derden die deze gegevens onder zich hebben, op hun verzoek, waarbij die functie van « bewaarder » van gegevens alleen wordt vervuld ten behoeve van de houders van de oorspronkelijke informatie. Die derden zijn uitsluitend overheidsinstanties. Als zulks de bedoeling is, moet die fundamentele beperking in de wet worden vermeld.

tique, voire, dans certains cas, comment ils pourront avoir le simple pressentiment de l'existence d'un tel numéro, en ce qui concerne telle ou telle personne morale ou entité, selon qu'elle est ou non soumise à des obligations ou titulaires de droits ...

Cette obligation devrait être plus raisonnablement limitée aux cas où ce numéro est connu des tiers, l'avant-projet pouvant prévoir que les titulaires ont à faire connaître ce numéro dans leurs relations avec les tiers.

2. L'alinéa 2, ainsi que cela a déjà été signalé, indique bien le seuil qu'entend franchir l'avant-projet de loi : faciliter les interconnexions entre fichiers; or, celles-ci trouvent leur légitimité dans les finalités poursuivies. Le dispositif reste en défaut d'exprimer ce principe; les auteurs de l'avant-projet devraient s'expliquer sur les finalités qui peuvent légitimer de telles interconnexions.

Art. 8

Le droit d'accès organisé par l'avant-projet de loi est conféré aux personnes morales et aux groupements inscrits au répertoire. Il faut donc considérer qu'ici aussi, par application du droit commun, les personnes physiques concernées par le répertoire pourront se prévaloir des droits garantis par la loi du 8 décembre 1992, en particulier par les articles 10 (droit d'accès) et 12 (droit de rectification).

À l'alinéa 2, il est prévu que le Roi déterminera la procédure à suivre pour l'exercice non seulement des droits consacrés à l'alinéa 1er, mais aussi pour l'accomplissement des « obligations » qui y sont énoncées. Cela signifierait-il que la personne morale ou l'entité est « obligée » de « faire procéder » à la rectification comme le texte de l'alinéa 1er pourrait le donner à penser ? Cela paraît excessif : tout au plus cette personne est-elle en mesure de demander par ailleurs correction au gestionnaire du fichier.

Art. 9

1. En son alinéa 1er, l'avant-projet de loi établit un régime de liberté d'accès au répertoire qui contraste avec les précautions prises à l'article 5 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques. La différenciation des deux régimes mériterait d'être réduite, en particulier pour le motif que le répertoire concernera, lui aussi, des personnes physiques. Même pour les données de base, le principe de finalité ne devrait pas être complètement négligé.

2. L'alinéa 2 instaure un régime d'autorisation par le Comité d'autorisation qui appelle une réserve fondamentale. En effet, le Comité ne semble tenu par aucune restriction légale ou réglementaire préexistante dans l'exercice de son pouvoir d'autorisation d'accès et d'utilisation, de sorte que l'avant-projet de loi emporte une délégalisation et une déréglementation complètes de la matière.

Le régime d'autorisation ne se conçoit que si la décision d'octroi précise la base juridique (loi, décret, arrêté, ...) justifiant l'autorisation ou constate au moins l'absence d'obstacle législatif ou réglementaire à l'octroi de l'autori-

gevalen ook maar enigszins kunnen vermoeden dat deze of gene rechtspersoon of « entiteit » zulk een nummer heeft, naargelang die rechtspersoon of « entiteit » al of niet bepaalde verplichtingen of rechten heeft ...

Die verplichting zou redelijkerwijze moeten worden beperkt tot de gevallen dat derden dit nummer kennen, waarbij het voorontwerp zou kunnen bepalen dat de houders dat nummer in hun contacten met derden moeten vermelden.

2. Het tweede lid, zoals reeds is opgemerkt, geeft klaar de drempel aan die het voorontwerp van wet wil overschrijden : het onderling verbinden van de bestanden vergemakkelijken; die onderlinge verbindingen ontlenen evenwel hun wettigheid aan de beoogde doeleinden. Dit principe komt niet tot uiting in het dispositief; de stellers van het voorontwerp zouden de doeleinden die zulke onderlinge verbindingen kunnen wettigen, moeten toelichten.

Art. 8

Het bij het voorontwerp van wet geregelde inzagerecht wordt verleend aan de rechtspersonen en groeperingen die in het repertorium zijn opgenomen. Er behoort dus van uitgegaan te worden dat ook hier, door toepassing van het gemene recht, de natuurlijke personen die bij het repertorium betrokken zijn, aanspraak kunnen maken op de rechten die vastgelegd zijn in de wet van 8 december 1992, inzonderheid in de artikelen 10 (inzagerecht) en 12 (recht op verbetering).

Volgens het tweede lid stelt de Koning vast welke procedure moet worden gevolgd, niet alleen voor de uitoefening van de rechten die in het eerste lid worden vastgelegd, maar ook voor de nakoming van de « verplichtingen » die daarin worden vermeld. Betekent dit dat de rechtspersoon of « entiteit » « verplicht » is om de gegevens te laten verbeteren, zoals de tekst van het eerste lid lijkt aan te geven ? Dat lijkt buitensporig : die persoon kan de beheerder van het bestand hooguit om zulk een verbetering verzoeken.

Art. 9

1. Artikel 9, eerste lid, van het voorontwerp stelt vrije toegang tot het repertorium in, die een tegenstelling vormt met de voorzorgsmaatregelen die in artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen zijn vervat. Het verschil tussen de beide regelingen zou moeten worden beperkt, inzonderheid omdat het repertorium eveneens betrekking heeft op natuurlijke personen. Zelfs voor basisgegevens mag het finaliteitsbeginsel niet helemaal veronachtzaamd worden.

2. Het tweede lid voert een systeem in waarbij het « Toelatingscomité » toegang tot en gebruik van gegevens regelt. Daarbij behoort een fundamenteel voorbehoud te worden gemaakt. Het « Toelatingscomité » lijkt namelijk aan geen enkele al bestaande, bij een wet of een verordening gestelde beperking te zijn gebonden in de uitoefening van zijn bevoegdheid om inzage of gebruik van gegevens toe te staan, zodat het voorontwerp van wet tot gevolg heeft dat de materie geheel buiten de sfeer van wetten en verordeningen komt te liggen.

Het verlenen van toestemming is als regeling alleen denkbaar als in de beslissing waarbij toestemming wordt verleend de rechtsgrond (wet, decreet, besluit, ...) wordt vermeld die de toestemming wettigt of als daarin op zijn

sation demandée (les données ne devraient être diffusées qu'auprès des personnes autorisées à y accéder en vertu de dispositions législatives ou réglementaires particulières, pour les finalités admises de la même façon, sans que leur enregistrement dans le répertoire national ne provoque un changement de statut juridique desdites données).

Par ailleurs, sans mesures de publicité adéquates des autorisations données par le Comité, le caractère occulte de l'application de ce régime pourrait donner lieu à controverse. Le principe de la publicité obligatoire des autorisations devrait figurer dans le dispositif de la loi.

Enfin, si l'on peut concevoir que le Roi arrête des règles générales d'autorisation à côté du régime des décisions du Comité, encore faut-il que ces exceptions dispensant d'introduire une demande soient assorties de garanties juridiques imposées par la loi, par exemple :

— la consultation préalable du Comité d'autorisation sur le projet d'arrêté royal et la publication de l'avis donné au *Moniteur belge*;

— l'énoncé dans l'arrêté royal, de précisions analogues à celles énumérées à l'alinéa 2, 1° à 3° (énoncé des données, des catégories d'utilisateurs et des finalités d'intérêt général admises);

— le visa de la base juridique justifiant l'accès et l'utilisation des données (ou l'absence d'interdiction).

3. Les réserves formulées ci-dessus laissent entrevoir une autre difficulté : est-il cohérent d'attribuer à un collège composé d'un fonctionnaire et de deux membres de la Commission de la protection de la vie privée, un pouvoir de décision, alors que la Commission précitée a une mission générale de surveillance et de protection dans des domaines très voisins ? Est-il logique que de telles décisions soient déléguées par la loi à une autre autorité — un collège ici — que le maître du fichier ? Il serait plus logique que de telles décisions soient prises par le Roi ou le ministre sur avis d'un organe consultatif.

Art. 11

Il revient au législateur de fixer les principes qui seront à la base de la composition et du fonctionnement de la Commission de coordination en raison du caractère obligatoire des avis à donner par elle.

Art. 12

Il est fait référence aux observations formulées sous l'article 9. Si un comité d'avis spécialisé était créé auprès du ministre, la désignation de ses membres pourrait se faire sur avis ou proposition de la Commission de la protection de la vie privée, mais en évitant la double appartenance au comité *ad hoc* et à la Commission; l'indépendance à conférer au comité d'avis suppose encore que ses membres

minst wordt vermeld dat geen wet of verordening in de weg staat aan het verlenen van de gevraagde toestemming (de gegevens zouden alleen mogen worden verspreid onder de personen die er krachtens bijzondere wets- of verordeningbepalingen inzage van hebben, voor de op dezelfde manier toegestane doeleinden, zonder dat die gegevens door opname in het nationaal repertorium een andere juridische status krijgen).

Zonder afdoende maatregelen voor de openbaarmaking van de toestemming die door het « Toelatingscomité » wordt verleend, kan het verborgen karakter van de toepassing van die regeling bovendien controversen uitlokken. Het beginsel van de verplichte openbaarmaking van toestemmingen moet in het dispositief van de wet worden vermeld.

Tot slot zij erop gewezen dat het wel denkbaar is dat de Koning algemene regels voor het verlenen van toestemming vaststelt naast de regeling waarbij het « Toelatingscomité » beslissingen neemt, maar dat die uitzonderingen waarbij geen aanvraag hoeft te worden ingediend, gepaard moeten gaan met juridische garanties die bij de wet worden opgelegd, bijvoorbeeld :

— het voorafgaandelijk inwinnen van het advies van het « Toelatingscomité » over het ontwerp van koninklijk besluit en de bekendmaking van het gegeven advies in het *Belgisch Staatsblad*;

— het geven, in het koninklijk besluit, van preciseringen zoals die welke opgesomd worden in het tweede lid, 1° tot 3° (vermelden van de gegevens, de categorieën van gebruikers en de aanvaarde doeleinden van algemeen belang);

— de verwijzing naar de rechtsgrond voor de inzage of het gebruik van de gegevens (of het ontbreken van enig verbod).

3. Bovengenoemde reserves laten een andere moeilijkheid onderscheiden : is het logisch dat een college dat samengesteld is uit een ambtenaar en twee leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer beslissingsbevoegdheid krijgt, terwijl de Commissie een algemene taak heeft op het stuk van toezicht en bescherming in aangelegenheden die daar sterk bij aansluiten ? Licht het in de rede dat zulke beslissingen bij de wet worden opgedragen aan een andere instantie — hier een college — dan de houder van het bestand ? Het zou logischer zijn dat zulke beslissingen door de Koning of de minister worden genomen, na advies van een adviesorgaan.

Art. 11

De wetgever behoort de principes te bepalen die ten grondslag liggen aan de samenstelling en de werkwijze van de Coördinatiecommissie op grond van het feit dat haar adviezen bindend zijn.

Art. 12

Er wordt verwezen naar de opmerkingen bij artikel 9. Wordt bij de minister een gespecialiseerde adviescommissie opgericht, dan kunnen de leden van die commissie aangewezen worden op het advies of de voordracht van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, waarbij evenwel moet worden voorkomen dat ze zowel tot de commissie *ad hoc* als tot de Commissie voor de

ne puissent être démis de leurs fonctions sur la base d'une décision qui serait purement discrétionnaire.

OBSERVATIONS FINALES

1. L'article 11 de la loi du 8 août 1983 dispose comme suit :

« Art. 11. — Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions interviennent dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations visées par les articles 3 et 5 sont tenues au secret professionnel. Elles doivent en outre faire toute diligence pour tenir les informations à jour, corriger les informations erronées et supprimer les informations périmées ou obtenues par des moyens illicites ou frauduleux.

Elles doivent prendre toute précaution utile afin d'assurer la sécurité des informations enregistrées et empêcher notamment qu'elles soient déformées, endommagées ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles doivent s'assurer du caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations ainsi que de la régularité de leur application.

Elles doivent veiller à la régularité de la transmission des informations. ».

Un texte analogue aurait sa place dans l'avant-projet; son champ d'application devrait inclure à la fois la collecte décentralisée des données et la gestion du répertoire national.

2. Les auteurs de l'avant-projet apprécieront si il y a lieu de prévoir des incriminations spécifiques, en complément de celles qui sont déjà prévues par le droit en vigueur.

3. Il convient de veiller à la concordance entre les versions française et néerlandaise, et de remplacer à l'article 2, le mot « l'exploitation » par le mot « la gestion » (beheer, en néerlandais). De même, à l'article 8, le mot « référencées » ne correspond pas à la formule « *waarnaar verwezen wordt* ».

Le texte néerlandais de plusieurs dispositions du projet n'a pas été rédigé avec suffisamment de minutie, dès lors que les tournures ne sont pas toujours correctes et la terminologie manque souvent de cohérence. À titre d'exemples et sous réserve des observations de fond faites dans le présent avis, quelques observations sont faites dans la version néerlandaise du présent avis.

persoonlijke levenssfeer behoren; de onafhankelijkheid die aan de adviescommissie moet worden verleend, houdt bovendien in dat de leden ervan niet van hun functie kunnen worden ontheven op basis van een louter discretionaire beslissing.

SLOTOPMERKINGEN

1. Artikel 11 van de wet van 8 augustus 1983 bepaalt :

« Art. 11. — De personen die bij het uitoefenen van hun functies in de inzameling, de verwerking of de mededeling van de informatiegegevens bedoeld bij de artikelen 3 en 5 tussenkomen, zijn gehouden tot het beroepsgeheim. Bovendien moeten zij alles in het werk stellen om de gegevens bij te houden, de onjuiste gegevens te verbeteren en de gegevens die vervallen zijn of door onwettige of frauduleuze middelen bekomen werden, te schrappen.

Zij moeten alle nodige voorzorgsmaatregelen nemen teneinde de veiligheid van de opgenomen gegevens te verzekeren en te beletten in het bijzonder dat zij vervormd of beschadigd worden of medegedeeld worden aan personen die geen machtiging hebben gekregen om inzage ervan te nemen.

Zij moeten zich vergewissen van het geëigend karakter van de programma's die voor de automatische verwerking van de gegevens dienen, alsook van de rechtmatigheid van de toepassing ervan.

Zij moeten waken op de rechtmatigheid van de mededeling der gegevens. ».

Een soortgelijke tekst hoort in het voorontwerp; de werkingssfeer ervan zou zowel de gedecentraliseerde gegevensverzameling als het beheer van het nationaal repertorium moeten omvatten.

2. De stellers van het voorontwerp hebben te beoordelen of specifieke feiten strafbaar moeten worden gesteld, ter aanvulling van die waarop al door het geldende recht straf wordt gesteld.

3. Er moet voor gezorgd worden dat de Nederlandse en de Franse versie met elkaar overeenstemmen en dat de woorden « *l'exploitation* » in de Franse versie van artikel 2 worden vervangen door de woorden « *la gestion* » (« beheer » in het Nederlands). Wat artikel 8 betreft, stemt het woord « *référéncées* » in de Franse versie evenmin overeen met de bewoordingen « *waarnaar verwezen wordt* ».

De Nederlandse tekst van verscheidene bepalingen van het ontwerp is onvoldoende zorgvuldig gesteld doordat niet altijd correcte wendingen of een consistente terminologie gebruikt worden. Bij wijze van voorbeeld en onder voorbehoud van de in het advies gemaakte inhoudelijke opmerkingen wordt op het volgende gewezen :

Art. 3

In 1° schrijve men : « naar Belgisch recht » in plaats van « van Belgisch recht ». In 2° schrijve men : « rechtspersonen naar internationaal publiek recht of naar buitenlands publiek recht die in België ofwel hun zetel hebben, ofwel een permanente vertegenwoordiging, ofwel een vertegenwoordiger ... aangelegenheden, ofwel een onroerend goed; ». Een soortgelijke redactie geldt voor 3°, met dien verstande evenwel dat de woorden « om het even welke » vervangen zouden moeten worden door het woord « een ».

Art. 4

« Lokalisatie » (onderdeel 6°) betekent volgens Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, « plaatsbepaling » of « het lokaliseren, het houden van iets binnen beperkte grenzen ». Een soortgelijke definitie wordt gegeven in Wolters' Handwoordenboek Nederlands Koenen. De term « lokalisatie » lijkt dan ook niet bruikbaar in de gegeven context.

Art. 5

Het woord « collecte » kan blijkens de definitie die in Van Dale, GWNT, gegeven wordt, niet gebruikt worden voor het verzamelen van gegevens.

Art. 7

Het woord « titularis » kan blijkens de definitie die in Van Dale, GWNT, gegeven wordt, niet gebruikt worden in de betekenis van houder.

Art. 9

De onvoltooid toekomende tijd is niet gebruikelijk in de wetgevingstechniek en zou vervangen moeten worden door de onvoltooid tegenwoordige tijd. Voorts zou het beter zijn het woord « modaliteiten » te vervangen door een correcte term, zoals « voorschriften » of « (nadere) regels ». Een soortgelijke opmerking geldt ook voor het woord « akkoord ».

Art. 11

Het woord « formuleren » zou beter vervangen worden door het woord « doen » en het woord « onderhavige » zou vervangen moeten worden door het *in casu* correcte en in de wetgevingstechniek gebruikelijke woord « deze ».

Art. 12

De verbinding « aangewezen onder » is niet correct. Men schrijve « benoemd uit ». Voorts zou de correcte naam van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer gebezigd moeten worden.

La chambre était composée de

MM. :

J.-J. STRYCKMANS, *premier président*;

R. ANDERSEN, *président de chambre*;

P. QUERTAINMONT, *conseiller d'État*,

J.-M. FAVRESSE,
J. KIRKPATRICK, *assesseurs de la section de législation*,

Mme :

J. GIELISSEN, *greffier assumé*.

Le rapport a été présenté par M. J. REGNIER, premier auditeur
chef de section. La note du Bureau de coordination a été rédigée et
exposée par M. P. BROUWERS, référendaire adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise
a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. STRYCKMANS.

<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
J. GIELISSEN	J.-J. STRYCKMANS

De kamer was samengesteld uit

HH. :

J.-J. STRYCKMANS, *eerste voorzitter*;

R. ANDERSEN, *kamervoorzitter*;

P. QUERTAINMONT, *staatsraad*,

J.-M. FAVRESSE,
J. KIRKPATRICK, *assessoren van de afdeling wetgeving*,

Mevr. :

J. GIELISSEN, *toegevoegd griffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. REGNIER, eerste
auditeur-afdelingshoofd. De nota van het Coördinatiebureau werd
opgesteld en toegelicht door de heer P. BROUWERS, adjunct-
referendaris.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van de heer J.-J. STRYCKMANS.

<i>De griffier,</i>	<i>De eerste voorzitter,</i>
J. GIELISSEN	J.-J. STRYCKMANS

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre premier ministre, de Notre ministre de l'Économie, de Notre ministre de l'Intérieur, de Notre ministre des Finances, de Notre ministre des Affaires sociales, de Notre ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises et de Notre ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre premier ministre, Notre ministre de l'Économie, Notre ministre de l'Intérieur, Notre ministre des Finances, Notre ministre des Affaires sociales, Notre ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises et Notre ministre de la Justice sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Il est créé auprès du ministère de l'Intérieur un répertoire national des personnes morales et des groupements dénués de la personnalité juridique, soumis à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, ci-après dénommé « le répertoire national ».

Ledit répertoire consiste en un traitement automatisé de données permettant, conformément aux dispositions de la présente loi et aux législations ou aux réglementations qui autorise la saisine originelle des données énumérées à l'article 4 par les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication d'informations relatives aux personnes morales et aux groupements précités.

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze eerste minister, van Onze minister van Economische Zaken, van Onze minister van Binnenlandse Zaken, van Onze minister van Financiën, van Onze minister van Sociale Zaken, van Onze minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, en van Onze minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze eerste minister, Onze minister van Economische Zaken, Onze minister van Binnenlandse Zaken, Onze minister van Financiën, Onze minister van Sociale Zaken, Onze minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, en Onze minister van Justitie zijn gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers neer te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen, het ontwerp van wet, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Bij het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt een nationaal repertorium opgericht van de rechtspersonen en van de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, hierna genoemd « het nationaal repertorium ».

Het repertorium omvat de geautomatiseerde verwerking van gegevens en zorgt voor de opneming, de bewaring, het beheer en de mededeling van informatie betreffende de rechtspersonen en hogergenoemde verenigingen, overeenkomstig de bepalingen van deze wet of van wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikel 4 opgesomde gegevens toelaten door de overheden, administraties en openbare diensten bedoeld in artikel 5.

Art. 3

Sont inscrites au répertoire national :

1° les personnes morales de droit belge;
2° les personnes morales de droit international public ou de droit public étranger ayant en Belgique leur siège, ou une représentation permanente, ou un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou un bien immobilier en propriété ou en jouissance;

3° les personnes morales de droit privé étranger qui ont en Belgique une succursale, ou un siège quelconque d'exploitation, ou un représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou un bien immobilier en propriété ou en jouissance, ou qui y sont soumises à des obligations ou qui y sont titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge;

4° les groupements dénués de la personnalité juridique soumis à des obligations ou titulaires de droits en vertu de la législation fiscale, sociale et économique belge, et relevant du droit belge, du droit étranger ou du droit international, qui appartiennent aux catégories déterminées par le Roi.

Toute personne morale ou tout groupement précité est inscrit à titre gratuit au répertoire national et reçoit un numéro d'identification lors de sa première inscription. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les règles d'attribution et la composition du numéro d'identification.

Art. 4

Pour chaque personne morale ou chaque groupement visé à l'article 2, les données générales suivantes sont obligatoirement enregistrées et conservées au répertoire national :

1° le nom, la dénomination ou la raison sociale;
2° la désignation précise de l'adresse selon le cas du siège social, du siège d'exploitation, de la succursale, du siège de la représentation permanente, du représentant responsable au regard du droit belge en matière fiscale, sociale et économique, ou du bien immobilier, et pour les groupements visés à l'article 2, l'adresse de l'exigibilité des obligations et de l'exercice des droits;

3° la forme juridique;
4° la situation juridique;
5° la source des informations énumérées aux points 1° à 4°;
6° la nature et la localisation des données autres que celles énumérées aux points 1° à 4°, enregistrées dans les répertoires et fichiers automatisés gérés par

Art. 3

In het nationaal repertorium worden ingeschreven :

1° de rechtspersonen van Belgisch recht;
2° de rechtspersonen van internationaal publiekrecht of van buitenlands publiekrecht die in België beschikken over een zetel, of een permanente vertegenwoordiging, of een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of een onroerend goed in eigendom of in genot;

3° de rechtspersonen van buitenlands privaatrecht die in België beschikken over een filiaal, of een exploitatiezetel, of een vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of een onroerend goed in eigendom of in genot, of er onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving;

4° de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, die onderworpen zijn aan verplichtingen of die houder zijn van rechten krachtens de Belgische fiscale, sociale en economische wetgeving, en voortvloeiend uit het Belgisch recht, het buitenlands recht of het internationaal recht, die behoren tot de categorieën bepaald door de Koning.

Iedere rechtspersoon of iedere voormelde vereniging wordt ten kosteloze titel in het nationaal repertorium ingeschreven en krijgt bij zijn eerste inschrijving een identificatienummer. De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de wijze van toekennen en de samenstelling van het identificatienummer.

Art. 4

Voor iedere rechtspersoon of voor iedere in artikel 2 bedoelde vereniging worden volgende algemene inlichtingen verplicht opgeslagen en bewaard in het nationaal repertorium :

1° de naam, de benaming of de firmanaam;
2° de nauwkeurige aanwijzing van het adres, naargelang het geval, van de maatschappelijke zetel, van de exploitatiezetel, van het filiaal, van de zetel van de permanente vertegenwoordiging, van de vertegenwoordiger die naar Belgisch recht verantwoordelijk is voor fiscale, sociale en economische aangelegenheden, of van het onroerend goed, en voor de in artikel 2 bedoelde verenigingen van het adres van de invorderbaarheid van de verplichtingen en van de uitoefening van de rechten;
3° de juridische vorm;
4° de juridische toestand;
5° de bron van de onder de punten 1° tot 4° opgesomde informatie;
6° de aard en de lokalisatie van de andere dan de onder de punten 1° tot 4° opgesomde gegevens, opgenomen in de repertoria en geautomatiseerde bestan-

les autorités, administrations et services publics désignés par le Roi.

Toute modification apportée aux données 1° à 4° précitées ainsi que leur date de prise d'effet sont mentionnées au répertoire national. Ces données sont conservées pendant trente ans à compter de la perte de la personnalité juridique pour les personnes morales ou de la cessation d'activité pour les groupements visés à l'article 2.

Art. 5

Après avis de la Commission de coordination visée à l'article 11, le Roi désigne, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les autorités, administrations et services publics qui sont chargés, en ce qui concerne les personnes morales et groupements qu'il détermine, selon la répartition fonctionnelle qu'il fixe, de la collecte unique et de la tenue à jour des informations visées à l'article 4, alinéa 1er, 1° à 4°, ainsi que des informations auxquelles il est fait référence dans le répertoire national en vertu de l'article 4, alinéa 1er, 6°.

Parmi ces autorités, administrations et services publics figurent :

- 1° l'administration générale des impôts au ministère des Finances;
- 2° le *Moniteur belge* au ministère de la Justice;
- 3° le Registre central du commerce auprès du ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture;
- 4° la Centrale des bilans auprès de la Banque Nationale;
- 5° l'Office national de sécurité sociale;
- 6° l'Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales;
- 7° l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants;
- 8° l'Institut national de Statistique;
- 9° le ministère de l'Intérieur;
- 10° les greffes des tribunaux de première instance et les tribunaux de commerce.

Le ministère de l'Intérieur, en sa qualité de responsable du traitement des données du fichier, répond de la tenue à jour et de la correction du numéro d'identification et des données énumérées à l'article 4 et ce, selon les priorités et procédures déterminées conformément à la répartition fonctionnelle visée à l'article 5.

Art. 6

L'utilisation du numéro d'identification du répertoire national est obligatoire dans les rapports que les titulaires dudit numéro ont avec les différentes

den die beheerd worden door de overheden, administraties en openbare diensten die de Koning aanwijst.

Iedere wijziging die wordt aangebracht aan de bovenvermelde 1° tot 4° bedoelde gegevens moet in het nationaal repertorium worden vermeld met aanduiding van de datum waarop zij in werking treedt. Deze gegevens worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen van de dag van het verlies van de rechtspersoonlijkheid voor de rechtspersonen, of van de stopzetting van de activiteit voor de in artikel 2 bedoelde verenigingen.

Art. 5

Na advies van de in artikel 11 bedoelde Coördinatiecommissie, wijst de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, de overheden, administraties en openbare diensten aan die belast zijn, wat betreft de rechtspersonen en de verenigingen die Hij aanduidt, volgens de functionele verdeling die Hij vastlegt, met de eenmalige collecte en het bijhouden van de gegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 1° tot 4°, evenals met de informatie waar hij naar verwijst in het nationaal repertorium krachtens artikel 4, eerste lid, 6°.

Onder deze overheden, administraties en diensten bevinden zich :

- 1° de algemene administratie van de belastingen bij het ministerie van Financiën;
- 2° het *Belgisch Staatsblad* bij het ministerie van Justitie;
- 3° het Centraal Handelsregister bij het ministerie van Middenstand en Landbouw;
- 4° de Balanscentrale van de Nationale Bank;
- 5° de Rijksdienst voor sociale zekerheid;
- 6° de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten;
- 7° het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
- 8° het Nationaal Instituut voor de Statistiek;
- 9° het ministerie van Binnenlandse Zaken;
- 10° de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg en de rechtbanken van koophandel.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken is als verantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens van het bestand verantwoordelijk voor het bijwerken en verbeteren van het identificatienummer en de identificatiegegevens opgesomd in artikel 4, en dit volgens de prioriteiten en procedures vastgesteld overeenkomstig de functionele verdeling bedoeld in artikel 5.

Art. 6

Het gebruik van het identificatienummer van het nationaal repertorium is verplicht in de betrekkingen die de houders van het nummer hebben met de

autorités, administrations et services déterminés par le Roi ainsi que dans les rapports que ces derniers ont entre eux relativement aux titulaires précités.

Les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er, prennent les mesures nécessaires afin que le numéro d'identification du répertoire national constitue une clé donnant accès tant aux données reprises dans le répertoire national qu'à celles reprises dans les répertoires et fichiers automatisés qu'ils gèrent, sans préjudice des dispositions légales et réglementaires régissant l'accès à ces données.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis de la Commission de coordination visée à l'article 11, les conditions et les modalités auxquelles doivent répondre, dans tous les cas, les autorités, les administrations et les services publics, lors de la consultation de répertoires et de fichiers informatisés d'autres autorités, administrations et services publics, au moyen du numéro d'identification.

Art. 7

Le numéro d'identification du répertoire national est communiqué à son titulaire, dès son attribution, par les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er.

Art. 8

Toute personne morale ou groupement inscrit au répertoire national a le droit d'obtenir communication des données à son sujet qui sont enregistrées ou référencées au répertoire national. Si les informations communiquées conformément à la législation en vigueur en la matière se révèlent imprécises, incomplètes ou inexactes, la personne morale ou le groupement inscrit au répertoire national peut solliciter la rectification desdites informations.

Ces droits sont exercés auprès des autorités, administrations et services publics visés à l'article 5, alinéa 1er, conformément à la procédure fixée par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Art. 9

L'accès au répertoire national n'est soumis à aucune autorisation quant à son principe pour les données mentionnées sous l'article 4, alinéa 1er, 1° à 3°, et 5°. Toutefois, les modalités techniques de cet accès sont déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

verschillende overheden, administraties en diensten aangeduid door de Koning, evenals in de betrekkingen die deze laatste onderling hebben betreffende de voormelde titularissen.

De in het artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten nemen de nodige maatregelen opdat het identificatienummer van het nationaal repertorium een sleutel vormt die toegang geeft tot zowel de gegevens die opgenomen zijn in het nationaal repertorium, als tot de gegevens die zijn opgenomen in de repertoria en geautomatiseerde bestanden die door hen worden beheerd, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen die de toegang tot deze gegevens regelen.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Coördinatiecommissie, bedoeld in artikel 11, de voorwaarden en de modaliteiten waaraan de overheden, administraties en openbare diensten in alle gevallen moeten voldoen bij de consultatie van repertoria en geïnformatiseerde bestanden van andere overheden, administraties en openbare diensten, aan de hand van het identificatienummer.

Art. 7

Het identificatienummer van het nationaal repertorium wordt onmiddellijk na de toekenning medege-deeld aan de titularis door de in artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten.

Art. 8

Iedere in het nationaal repertorium ingeschreven rechtspersoon of vereniging heeft recht op mededeling van de hem betreffende informatiegegevens die opgenomen zijn of waarnaar verwezen wordt in het nationaal repertorium. Indien blijkt dat de medege-deelde informatiegegevens overeenkomstig de terzake geldende wetgeving onnauwkeurig, onvolledig of onjuist zijn, kan de in het nationaal repertorium ingeschreven rechtspersoon of vereniging de verbetering van deze gegevens vragen.

Deze rechten worden uitgeoefend bij de in artikel 5, eerste lid, bedoelde overheden, administraties en openbare diensten, overeenkomstig de procedure die door de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, wordt vastgesteld.

Art. 9

De toegang tot het nationaal repertorium is principieel aan geen enkele toestemming onderworpen wat betreft de gegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 1° tot 3°, en 5°. De Koning zal niettemin, bij in Minister-raad overlegd besluit, de technische modaliteiten voor de toegang vastleggen.

L'accès et l'utilisation des informations visées à l'article 4, alinéa 1er, 4° et 6°, ne sont pas soumis à autorisation pour les autorités, administrations et services publics visés à l'article 5. Dans les autres cas, selon les critères fixés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Comité d'autorisation visé à l'article 12 autorise éventuellement l'accès aux informations précitées et à leur utilisation. Chaque autorisation d'accès et d'utilisation précise au moins :

- 1° les données sur lesquelles portent l'autorisation;
- 2° les catégories de personnes à qui ces données peuvent être fournies;
- 3° les finalités d'intérêt général pour lesquelles les informations communiquées peuvent être utilisées.
- 4° l'absence d'obstacle législatif ou réglementaire à l'octroi de l'autorisation demandée.

L'autorisation visée à l'alinéa 2 est publiée au *Moniteur belge*.

Les prestations du répertoire national au profit de ses utilisateurs peuvent donner lieu à des rétributions fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Art. 10

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et de l'avis de la Commission de coordination prévue à l'article 11, abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales en vigueur en vue d'assurer de manière uniforme l'identification des personnes morales et des groupements visés à l'article 3, la collecte des informations visées à l'article 4 et la collecte unique visée à l'article 5, alinéa 1er, ainsi que l'utilisation mutuelle et réciproque du numéro d'identification du répertoire national prévue à l'article 6.

Les arrêtés royaux pris en vertu de l'alinéa 1er cessent de produire leurs effets à la fin du douzième mois qui suit leur publication au *Moniteur belge*, s'ils n'ont pas été confirmés par la loi avant cette date.

Art. 11

Il est créé auprès des Services du premier ministre une commission de coordination. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la composition, les modalités de fonctionnement et la coopération avec l'Agence pour la Simplification administrative.

De toegang en het gebruik van de informatiegegevens bedoeld in artikel 4, eerste lid, 4° en 6° zijn aan geen toestemming onderworpen voor de in artikel 5 bedoelde overheden, administraties en openbare diensten. In de andere gevallen, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit vastgestelde voorwaarden, verleent het in artikel 12 bedoelde Toelatingscomité eventueel toegang tot de voornoemde informatiegegevens, en machtiging tot het gebruik ervan. Iedere machtiging tot toegang en gebruik vermeldt minstens :

- 1° de informatiegegevens waarop het akkoord betrekking heeft;
- 2° de categorieën van personen die deze gegevens mogen verkrijgen;
- 3° de doeleinden van algemeen belang waarvoor de medegedeelde informatiegegevens mogen gebruikt worden;
- 4° de afwezigheid van een wettelijk of reglementair beletsel voor de toekenning van de aangevraagde machtiging.

De toestemming bedoeld in artikel 2 wordt gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*.

De verrichtingen van het nationaal repertorium ten gunste van zijn gebruikers kunnen aanleiding geven tot vergoedingen vastgesteld door de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit.

Art. 10

De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Coördinatiecommissie bedoeld in artikel 11, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen teneinde op éénvormige wijze te voorzien in de identificatie van de rechtspersonen en de verenigingen bedoeld in artikel 3, het verzamelen van de informatiegegevens bedoeld in artikel 4, de eenmalige verzameling bedoeld in artikel 5, eerste lid, evenals het onderlinge en wederzijdse gebruik van het identificatienummer van het nationaal repertorium voorzien in artikel 6.

De krachtens het eerste lid genomen koninklijke besluiten houden op uitwerking te hebben op het eind van de twaalfde maand volgend op hun publicatie in het *Belgisch Staatsblad*, tenzij zij vóór deze datum bij wet bekrachtigd worden.

Art. 11

Er wordt bij de Diensten van de eerste minister een coördinatiecommissie opgericht. De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de samenstelling, de modaliteiten van haar werking en de samenwerking met de Dienst voor de Administratieve vereenvoudiging.

Art. 12

Il est créé pour le répertoire national un Comité d'autorisation composé de trois membres et de trois membres suppléants. Un membre et un membre suppléant sont désignés par le Roi parmi les fonctionnaires généraux qui ont le répertoire national dans leur compétence. Deux membres et deux membres suppléants sont désignés par la Commission de protection de la vie privée parmi ses membres ou ses membres suppléants.

Le Comité d'autorisation désigne le président parmi ses membres. Le Comité d'autorisation fixe son règlement d'ordre intérieur.

Art. 13

Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions, interviennent dans l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication des informations relatives aux personnes morales et aux groupements dénués de la personnalité juridique visés à l'article 4, sont tenues au secret professionnel. Elles doivent en outre faire toute diligence pour tenir les informations à jour, corriger les informations erronées et supprimer les informations périmées ou obtenues par des moyens illicites ou frauduleux.

Elles doivent prendre toute précaution utile afin d'assurer la sécurité des informations enregistrées et empêcher notamment qu'elles soient déformées, endommagées, ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles doivent s'assurer du caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations ainsi que de la régularité de leur application.

Elles doivent veiller à la régularité de la transmission des informations.

Art. 14

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent francs à deux mille francs ou d'une de ces peines seulement celui qui, en qualité d'auteur, de coauteur ou de complice, contrevient aux dispositions de l'article 9.

Est puni d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de mille francs à vingt mille francs ou d'une de ces peines seulement celui qui en qualité d'auteur, de coauteur ou de complice aura fait entrave à l'exercice des droits définis à l'article 8, ou qui aura contrevenu aux dispositions de l'article 13.

Art. 12

Er wordt een Toelatingscomité opgericht voor het nationaal repertorium dat bestaat uit drie leden en drie plaatsvervangende leden. Een lid en een plaatsvervangend lid worden door de Koning aangeduid onder de ambtenaren-generaal die het nationaal repertorium onder hun bevoegdheid hebben. Twee leden en twee plaatsvervangende leden worden door de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer aangewezen onder hun leden of plaatsvervangende leden.

Het Toelatingscomité wijst onder zijn leden een voorzitter aan. Het Toelatingscomité stelt zijn huiselijk reglement op.

Art. 13

De personen die bij het uitoefenen van hun functies tussenkomen in de opneming, de bewaring, het beheer en de mededeling van de informatiegegevens met betrekking tot de rechtspersonen en de verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid bedoeld in artikel 4, zijn gehouden tot het beroepsgeheim. Bovendien moeten zij alles in het werk stellen om de gegevens bij te houden, de onjuiste gegevens te verbeteren en de gegevens die vervallen zijn of door onwettige of frauduleuze middelen bekomen werden, te schrappen.

Zij moeten alle nodige voorzorgsmaatregelen nemen teneinde de veiligheid van de opgenomen gegevens te verzekeren en te beletten in het bijzonder dat zij vervormd of beschadigd worden, of meegedeeld worden aan personen die geen machtiging hebben gekregen om inzage ervan te nemen.

Zij moeten zich vergewissen van het geëigend karakter van de programma's die voor de automatische verwerking van de gegevens dienen, alsook van de rechtmatigheid van de toepassing ervan.

Zij moeten waken over de rechtmatigheid van de mededeling van de gegevens.

Art. 14

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van honderd frank tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft, hij die de bepalingen van artikel 9 overtreedt in de hoedanigheid van dader, mededader of medeplichtige.

Met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met een geldboete van duizend frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die in de hoedanigheid van dader, mededader of medeplichtige het uitoefenen van de rechten zoals bepaald in artikel 8 gehinderd zal hebben, of die de bepalingen van artikel 13 overtreden zal hebben.

Les peines encourues par les complices des infractions visées aux alinéas 1er et 2, n'excéderont pas deux tiers de celles qui leur seraient appliquées s'ils étaient l'auteur de ces infractions

S'il existe des circonstances atténuantes, les peines d'emprisonnement et d'amende pourront respectivement être réduites sans qu'elles puissent être inférieures aux peines de police.

Art. 15

Le Roi fixe, par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, hormis l'article 11, qui entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 11 avril 1999.

ALBERT

PAR LE ROI :

Le premier ministre,

J.-L. DEHAENE

Le ministre de l'Économie,

E. DI RUPO

Le ministre de l'Intérieur,

L. VAN DEN BOSSCHE

Le ministre des Finances,

J.-J. VISEUR

Le ministre des Affaires sociales,

M. DE GALAN

*Le ministre de l'Agriculture, et des
Petites et Moyennes Entreprises,*

K. PINXTEN

Le ministre de la Justice,

T. VAN PARYS

De straffen opgelopen door de medeplichtige aan inbreuken bedoeld in het eerste en tweede lid, overschrijden niet de twee derden van deze die hun zouden opgelegd zijn als zij de dader waren van deze inbreuken.

Als er verzachtende omstandigheden bestaan, zullen de gevangenisstraffen en de boeten respectievelijk verminderd worden zonder dat zij minder mogen zijn dan de politiestraffen.

Art. 15

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overgelegd besluit, de datum waarop deze wet in werking treedt, met uitzondering van artikel 11 dat in werking treedt de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 11 april 1999.

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De eerste minister,

J.-L. DEHAENE

De minister van Economische Zaken,

E. DI RUPO

De minister van Binnenlandse Zaken,

L. VAN DEN BOSSCHE

De minister van Financiën,

J.-J. VISEUR

De minister van Sociale Zaken,

M. DE GALAN

*De minister van Landbouw en de
Kleine en Middelgrote Ondernemingen,*

K. PINXTEN

De minister van Justitie,

T. VAN PARYS